

1991. évi IV. törvény

a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról

A Magyar Köztársaság Alkotmánya mindenki számára biztosítja a jogot a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához. E jogok gyakorlásának elősegítése, a foglalkoztatási feszültségek feloldása, valamint a munkanélküliek ellátásának biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. § A foglalkoztatás elősegítése a munkanélküliség megelőzése és hátrányos következményeinek enyhítése érdekében a Kormány, a helyi önkormányzatok, továbbá a munkaadók és a munkavállalásra jogosultak, valamint az utóbbiak érdekképviselői szervezetei együttműködnek.

2. § (1) A foglalkoztatás elősegítése és a munkanélküliek ellátása során az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani. E rendelkezés nem zárja ki azt, hogy a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben levőket többletjogosultságok illessék meg.

(2) A 7. § (2) bekezdésében meghatározott személyeket az e törvény és végrehajtási szabályai által tartalmazott jogokat és kötelezettségeket illetően a magyar állampolgárral azonos jogok és kötelezettségek illetik meg és terhelik. Törvény, valamint kormányrendelet e szabálytól - a Magyar Köztársaságnak és vele az Európai Unióhoz, azonos időpontban csatlakozó más államoknak a csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződés tartalmának megfelelően - az Európai Gazdasági Térség (a továbbiakban: EGT) állampolgára és hozzátartozója tekintetében eltérő szabályokat állapíthat meg.

3. § (1) A törvényben meghatározott célok megvalósulását országosan kiépített munkaerőpiaci szolgáltatást nyújtó állami szervezet (a továbbiakban: Állami Foglalkoztatási Szolgálat) segíti elő.

(2) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat feladatát a központi és helyi szervei útján látja el.

(3) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat irányításában a munkaadók, a munkavállalók, valamint - a helyi szervek tekintetében - a helyi önkormányzatok is közreműködnek.

(4) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat tevékenységét humánszolgáltatásként, a munkanélküliség lélektani és társadalmi összefüggéseinek figyelembevételével végzi.

(5) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat a tevékenysége során - az Európai Unió és a Magyar Köztársaság jogszabályaiban foglaltaknak megfelelően - együttműködik az EGT tagállamainak foglalkoztatási szolgálataival, valamint az Európai Koordinációs Hivatallal.

4. § (1) Minden munkavállalásra jogosultnak és munkaadónak joga van az Állami Foglalkoztatási Szolgálat e törvény 13/A. §-a (2) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott szolgáltatásának ingyenes igénybevételéhez.

(2) A munkaerőpiaci szerv a hozzáférhető munkavállalót, valamint munkaadót jogairól és kötelezettségeiről tájékoztatja, igényének érvényesítéséhez segítséget nyújt.

5. § (1) A foglalkoztatási feszültségek megszüntetésére, kezelésére és feloldására, valamint a munkanélküliség megelőzésére, csökkentésére és hátrányos következményeinek enyhítésére elsősorban a III. fejezetben meghatározott munkaerő-piaci szolgáltatásokat, valamint foglalkoztatást elősegítő támogatásokat kell alkalmazni.

(2) A foglalkoztatási lehetőségek bővítését, a munkanélküliség megelőzését, valamint időtartamának csökkentését a foglalkoztatáspolitikai körébe nem tartozó eszközök alkalmazásával (pl. adókedvezmények biztosításával, továbbá területfejlesztési és a munkahelyteremtést támogató, elkülönített pénzalapok felhasználásával, az oktatási rendszer és a foglalkoztatáspolitikai összehangolásával) is elő kell segíteni.

6. § (1) A megyei (fővárosi) munkaügyi központon kívül munkaközvetítést (a továbbiakban: magán-munkaközvetítés) belföldi székhellyel rendelkező jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, valamint egyéni vállalkozó folytathat, feltéve, ha a jogszabályban előírt feltételekkel rendelkezik, és az illetékes megyei (fővárosi) munkaügyi központ nyilvántartásba vette.

(2) Külföldi munkavállalásra vonatkozó munkaközvetítő tevékenység csak a fogadó ország jogszabályainak megfelelő munkavállalásra irányulhat.

(3) Az, aki magán munkaközvetítő tevékenységet folytat, a munkát kereső személytől - kivéve, ha a (4) bekezdésben meghatározott jogszabály eltérően nem rendelkezik - díjat, költséget nem igényelhet.

(4) A magán munkaközvetítő tevékenység folytatásának, a magán munkaközvetítők nyilvántartásba vételének feltételeit és részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg. Ennek során

a) egyes munkavállalói csoportok vagy a magán munkaközvetítő által nyújtott egyes szolgáltatások tekintetében a (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően rendelkezhet, továbbá

b) vagyoni biztosíték meglétét írhatja elő, ha a magán munkaközvetítés külföldre irányul, vagy a magán munkaközvetítő a munkát keresővel szemben díjat számol fel.

(5) A magán munkaközvetítő tevékenység hatósági ellenőrzését ellátó szerv, valamint a munkaadók és a munkavállalók érdek-képviselői szervei az ellenőrzés céljainak meghatározásában és tapasztalatainak értékelésében együttműködnek.

7. § (1) Külföldi Magyarországon a (2) bekezdésben, valamint a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által meghatározott kivétellel csak engedély alapján végezhet munkát. Az engedély alapján végezhető munka esetében, a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges szerződés csak az engedély beszerzését követően köthető meg.

(2) Nincs szükség engedélyre

a) a külön jogszabály szerint menekültként vagy menedékesként elismert, továbbá a bevándorlási engedéllyel vagy letelepedési engedéllyel rendelkező külföldi, továbbá

b) az EGT állampolgárának és tartózkodásra jogosult hozzátartozójának magyarországi munkavégzéséhez. Törvény, valamint kormányrendelet a b) pontban foglalt szabálytól - a Magyar Köztársaságnak és a vele az Európai Unióhoz azonos időpontban csatlakozó más államoknak a csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződés tartalmának megfelelően - eltérő szabályokat állapíthat meg.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kivételeket és az engedélyezés részletes szabályait a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletben állapítja meg.

(4) Az a munkaadó, aki külföldit munkavállalási engedély nélkül foglalkoztat, köteles a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészébe befizetni az engedély nélkül alkalmazott külföldi részére a foglalkoztatás megkezdésétől az engedély nélküli foglalkoztatás megállapításáig kifizetett munkabér (munkadíj) kétszeresének megfelelő összeget. Az engedély nélküli foglalkoztatásnak - a korábbi megállapítástól számított - három éven belüli újabb esetben, a munkaadó befizetési kötelezettségének mértéke a külföldi részére a folyamatos foglalkoztatása megkezdésétől az engedély nélküli foglalkoztatás újbóli megállapításáig kifizetett munkabér (munkadíj) ötszöröse. A munkaadó által befizetendő összeg első esetben az ellenőrzés időpontjában hatályos kötelező legkisebb munkabér ötszörösénél, az engedély nélküli foglalkoztatás második és további esetében tízszeresénél nem lehet kevesebb. Ez irányadó akkor is, ha a külföldi részére kifizetett munkabér (munkadíj) összege nem állapítható meg. A kötelezettség a munkaadót az engedély nélkül foglalkoztatott személyenként és annyiszor terheli, ahányszor az engedély nélküli foglalkoztatást megállapítják.

(5) A (4) bekezdésben foglalt kötelezettség érvényesítéséhez szükséges eljárási szabályokat a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter állapítja meg.

(6) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter - az érdekelt miniszterekkel egyetértésben - rendeletben meghatározhatja

a) a Magyarországon egyidejűleg összesen, valamint a megyékben és a fővárosban, továbbá az egyes foglalkozásokban foglalkoztatható külföldiek legmagasabb számát,

b) azokat a foglalkozásokat, amelyekben a magyarországi munkanélküliség alakulására és összetételére tekintettel külföldi nem foglalkoztatható.

(7) A fővárosban, valamint az egyes megyékben foglalkoztatható külföldiek legmagasabb számának meghatározásához az illetékes megyei (fővárosi) munkaügyi tanács előzetes véleményét be kell szerezni.

(8) A (6)-(7) bekezdésben foglalt rendelkezés a Magyarországon engedély nélkül foglalkoztatható EGT állampolgár és hozzátartozója tekintetében nem alkalmazható.

8. § (1) Az Országgyűlés szabályozza a munkanélküliség megelőzését, illetőleg csökkentését szolgáló foglalkoztatási eszközöket, a munkanélkülieket megillető juttatásokat, a munkaerőpiaci szervezetrendszer, valamint ezek finanszírozásának módját.

(2) A Kormány döntéseinek előkészítése, valamint végrehajtása során figyelembe veszi azok foglalkoztatáspolitikai összefüggéseit és következményeit. Ennek megfelelően gondoskodik e döntések összehangolásáról, valamint arról, hogy a munkavállaláshoz és a foglalkoztatáshoz fűződő alapvető hazai érdekek ne szenvedjenek sérelmet. A Kormány az Európai Unió foglalkoztatási stratégiájához igazodóan Nemzeti Foglalkoztatási Akció Tervet készít. A Kormány meghatározza a kormányzati szerveknek a foglalkoztatáspolitikai megvalósításával kapcsolatos feladatait.

(3)

(4) A helyi önkormányzat döntéseinek előkészítése, valamint végrehajtása során figyelembe veszi azok foglalkoztatáspolitikai következményeit. Ezen túlmenően:

a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben meghatározott foglalkoztatási feladatainak ellátása során részt vesz a munkanélküliek részére történő közhasznú foglalkoztatás szervezésében, valamint külön törvény szerint szervezi a rendszeres szociális segélyben részesíthető, aktív korú nem foglalkoztatott személyek foglalkoztatását,

b) figyelemmel kíséri a helyi foglalkoztatási viszonyok alakulását,

c) részt vesz a helyi foglalkoztatási érdekegyeztetésben,

d) az Állami Foglalkoztatási Szolgálat működési feltételeihez és fejlesztéséhez támogatást nyújt.

(5) A munkaadó:

a) érdekképviselői szervei útján részt vesz a foglalkoztatási érdekegyeztetésben,

b) segíti az Állami Foglalkoztatási Szolgálat munkáját, ennek keretében munkaerőigényéről és annak megszűnéséről folyamatosan, de legkésőbb a betöltés esedékességekor - a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium által meghatározott módon - tájékoztatja az illetékes munkaügyi központot,

c) járulék fizetésével hozzájárul a munkanélküliek ellátásához.

(6) A munkavállaló

a) képviselői útján részt vesz a foglalkoztatási érdekegyeztetésben,

b) együttműködik a munkaerőpiaci szolgáltató szervvel, valamint a munkaadóval, mérlegeli a felajánlott átképzési, foglalkoztatási lehetőségeket, együttműködik új munkahely felkutatásában,

c) munkanélküli ellátásának biztosítására járulékot fizet.

(7)

II. Fejezet

FOGLALKOZTATÁSI ÉRDEKEGYEZTETÉS SZERVEZETE

Országos Érdekegyeztető Tanács

9. § A Kormány az országos jelentőségű foglalkoztatáspolitikai kérdésekben a munkavállalók és a munkaadók országos érdek-képviselői szervezeteivel az Országos Érdekegyeztető Tanácsban (a továbbiakban: OÉT) egyeztet. Ennek során az OÉT

a) véleményezi a foglalkoztatást közvetlenül érintő törvénytervezeteket,

b) évente beszámoltatja a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületét,

c) a munkájában résztvevő országos munkaadói és munkavállalói szövetségek útján kijelöli a Munkaerőpiaci Alap Irányító Testületének a munkaadói, továbbá munkavállalói képviselőit, és javaslatot tesz a visszahívásukra.

A Munkaerőpiaci Alap Irányító Testülete

10. § (1) A Munkaerőpiaci Alap Irányító Testülete (a továbbiakban: MAT) a munkaadók, a munkavállalók és a Kormány képviselőiből álló testület, amely a Munkaerőpiaci Alappal kapcsolatos jogokat, illetőleg kötelezettségeket az e törvényben foglaltak szerint gyakorolja, illetőleg teljesíti.

(2) A MAT munkaadói oldala a munkaadók képviselőiből, munkavállalói oldala a munkavállalók képviselőiből, kormányzati oldala a Kormány képviselőiből áll.

(3) A MAT megbízatása négy évre szól.

(4) Ha a MAT a megbízatásának lejártát követő munkanapig nem alakul meg, a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási és rehabilitációs alaprészével kapcsolatos döntési jogkörét a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter gyakorolja.

10/A. § (1) A MAT tagjait a munkaadók képviselői tekintetében az OÉT-ben képvisellel rendelkező országos munkaadói szövetségek, a munkavállalók képviselői tekintetében az OÉT-ben képvisellel rendelkező országos munkavállalói szövetségek jelölik, egyéb megegyezés hiányában az általuk képviseltek részéről teljesített munkaadói, illetve munkavállalói járulékfizetés arányának figyelembevételével. A MAT tagjait a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter bízza meg, valamint vonja vissza a megbízást. A Kormány

képviselőt ellátó tagok közül a megbízásra, illetőleg a megbízás visszavonására egy-egy tag esetében az oktatási miniszter, valamint a pénzügyminiszter tesz javaslatot, további négy tag esetében a megbízásról, illetőleg a megbízás visszavonásáról a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a saját hatáskörében dönt.

(2) A MAT új tagját, ha a korábbi tag megbízásának megszűnésére

a) a MAT megbízásának lejártja miatt került sor, legkésőbb a lejáratot megelőző 15. napig,

b) egyéb okból kerül sor, az ok bekövetkezésétől számított 30 napon belül

kell jelölni.

(3) A MAT-nak nem lehet tagja, illetve nem vehet részt a szervezetét érintő döntések meghozatalában az a személy, aki olyan szervezetnek a tulajdonosa, vezető tisztségviselője, vezető állású munkavállalója, amelyet a MAT döntései közvetlenül érintenek. E rendelkezés alkalmazása szempontjából a Kormány képviselőt ellátó tagok tekintetében figyelmen kívül kell hagyni a Miniszterelnöki Hivatallal, a minisztériumokkal, az országos hatáskörű szervekkel, továbbá az Állami Foglalkoztatási Szolgálat szerveivel fennálló közszolgálati és közalkalmazotti jogviszonyt.

(4) A MAT egyes oldalain résztvevő tagok száma hat főnél több nem lehet.

(5) A tagok megbízása a MAT megbízásának időtartamára szól. A MAT döntéseinek meghozatalában csak az vehet részt, aki megbízólevéllel rendelkezik.

(6) Ha a szavazásra a MAT

a) oldalai jogosultak, az oldalak szavazata egyenlő,

b) tagjai jogosultak, az egyes oldalak hat-hat szavazattal rendelkeznek.

(7) A MAT ügyrendjét egyhangúan maga határozza meg.

Megyei (fővárosi) Munkaügyi Tanács

11. § (1) A megyékben (fővárosban) a foglalkoztatási és a munkaerő-piaci képzési, valamint a megváltozott munkaképességű személyek foglalkozási rehabilitációját elősegítő támogatások nyújtásával kapcsolatos érdekegyeztetés ellátására a munkaadók, a munkavállalók, valamint az önkormányzatok képviselőt ellátó tagokból álló testületként, megyei (fővárosi) munkaügyi tanács (a továbbiakban: munkaügyi tanács) működik. A munkaügyi tanács megbízása négy évre szól.

(2) Ha a munkaügyi tanács a megbízásának lejárta követő munkanapig nem alakul meg, a hatáskörébe tartozó kérdésekben a megyei (fővárosi) munkaügyi központ igazgatója dönt.

12. § (1) A munkaügyi tanácsnak a munkaadók képviselőt ellátó tagjait (munkaadói oldalát) az OÉT-ben képviselővel rendelkező országos munkaadói szövetségek megyei szervezetei, a munkavállalók képviselőt ellátó tagjait (munkavállalói oldalát) OÉT-ben képviselővel rendelkező országos munkavállalói szövetségek megyei szervezetei jelölik, illetve vonják vissza a jelölést. A tagokat - a jelölés, illetőleg annak visszavonása alapján - a munkaügyi központ igazgatója bízza meg a munkaügyi tanács megbízásának lejártaig terjedő időtartamra, továbbá hívja vissza. A helyi önkormányzatok képviselőt ellátó tagokat (önkormányzati oldalt) a megyei (fővárosi) közgyűlés, valamint a megye területén lévő megyei jogú városok képviselő-testülete választja, és hívja vissza. A választás, illetve visszahívás alapján a tagok részére a megbízólevelet a munkaügyi központ igazgatója adja át, illetve vonja vissza.

(2) A munkaügyi tanácsnak nem lehet tagja az a személy, aki olyan szervezetnek a tulajdonosa, vezető tisztségviselője, vezető állású munkavállalója, amely a munkaügyi központ által közvetített személyek részére rendszeres szolgáltatást (képzést, munkaközvetítést) nyújt. A munkaügyi tanács a tagjai tekintetében további összeférhetlenségi szabályt is megállapíthat.

(3) A munkaügyi tanácsban a munkaadók, a munkavállalók és az önkormányzatok képviselőt ellátó oldalanként legalább három, de legfeljebb hat tag látja el.

(4) A tagok megbízása a munkaügyi tanács megbízásának időtartamára szól. A megbízásról, annak változásáról a munkaügyi központ igazgatója 15 napon belül értesíti a MAT-ot.

(5) A munkaügyi tanács új tagját, ha a korábbi tag megbízásának megszűnésére

a) a munkaügyi tanács megbízásának lejártja miatt került sor, legkésőbb a lejáratot megelőző 15. napig,

b) egyéb okból kerül sor, az ok bekövetkezésétől számított 30 napon belül kell jelölni, illetőleg megválasztani.

(6) Ha a tagokat kijelölő, illetőleg választó szervezetek között vita merül fel, a vitás kérdésben a megyei (fővárosi) munkaügyi központ igazgatója a MAT-hoz fordulhat.

(7) A munkaügyi tanács döntéseinek meghozatalában csak az vehet részt, aki megbízólevéllel rendelkezik.

(8) A munkaügyi tanács a munkavállalók, a munkaadók és az önkormányzatok képviselőinek megegyezésével határoz. A munkaügyi tanács határozatának meghozatala során a munkaadói, a munkavállalói, valamint az

önkormányzati oldalt egy-egy szavazat illeti meg. A munkaügyi tanács megegyezés hiányában a MAT-hoz fordulhat, amelynek képviselője közvetíti a felek között, és javaslatot tesz a megállapodásra.

(9) A munkaügyi tanács az ügyrendjét egyhangúan maga határozza meg.

(10) A munkaügyi tanács a megyei foglalkoztatási feladatok ellátása érdekében együttműködik a megyei területfejlesztési tanáccsal.

13. § (1) A Munkaügyi Tanács:

a) dönt a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének a megyében rendelkezésre álló eszközei felhasználásának elveiről és az egyes támogatások arányáról,

b) figyelemmel kíséri a Munkaerőpiaci Alap decentralizált pénzeszközeinek megyei szintű felhasználását,

c) véleményezi a Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészének a megyében felhasználható pénzügyi keretéből nyújtható támogatásokra kiírt pályázatok tervezetét,

d) kezdeményezi és véleményezi a megye foglalkoztatási helyzetével kapcsolatos rövid és hosszú távú programokat és figyelemmel kíséri azok végrehajtását,

e) véleményezi a megyei munkaerőpiaci szervezet működését,

f) a b) pontban, valamint a d) és e) pontokban foglaltakról beszámoltatja a munkaügyi központ vezetőjét,

g) előzetes véleményezési jogot gyakorol a munkaügyi központ vezetőjének kinevezésénél,

h) ellátja a más jogszabályban meghatározott feladatait.

(2)

III. Fejezet

MUNKAERŐPIACI SZOLGÁLTATÁSOK ÉS FOGLALKOZTATÁST ELŐSEGÍTŐ TÁMOGATÁSOK

Munkaerő-piaci szolgáltatások

13/A. § (1) Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat a munkahelykeresést, a munkához, valamint megfelelő munkaerőhöz jutást, továbbá a munkahely megtartását szolgáltatások nyújtásával is elősegíti.

(2) A munkaerő-piaci szolgáltatások formái a következők:

a) munkaerő-piaci és foglalkozási információ nyújtása,

b) munka-, pálya-, álláskeresési, rehabilitációs, helyi (térségi) foglalkoztatási tanácsadás,

c) munkaközvetítés.

(3) Támogatás nyújtható annak, aki a (2) bekezdés a)-b) pontjában meghatározott munkaerő-piaci szolgáltatást a (4) bekezdés szerinti jogszabályban meghatározott feltételekkel nyújtja.

(4) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg az egyes munkaerő-piaci szolgáltatásokat - ideértve az egyes munkavállalói csoportok számára nyújtható speciális szolgáltatásokat - a szolgáltatások szakmai követelményeit, a szolgáltatások igénybevételének időtartama alatt a keresetpótló juttatás nyújtásának feltételeit és a szolgáltatások, valamint a (3) bekezdésben meghatározott támogatás nyújtásának feltételeit.

Képzések elősegítése

14. § (1) Támogatható a munkaügyi központ által felajánlott, vagy elfogadott képzése annak a személynek,

a) aki munkanélküli,

b) aki 25. életévét - felsőfokú végzettségű személy esetén a 30. életévét - nem töltötte be, és a tanulói, hallgatói jogviszonya megszűnését követően munkanélküli járadékra nem szerzett jogosultságot,

c) aki gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, illetőleg terhességi gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban vagy ápolási díjban részesül,

d) akinek munkaviszonya várhatóan egy éven belül megszűnik, és ezt a munkaadó a munkavállalóval és a telephely szerint illetékes munkaügyi központtal előzetesen írásban közölte, vagy

e) aki közhasznú munkavégzésben vesz részt, és a képzésben való részvételt vállalja, továbbá

f) aki munkaviszonyban áll és rendszeres foglalkoztatása képzés nélkül nem biztosítható.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott személyek képzése akkor támogatható, ha a képzés időtartama hetente nem haladja meg a húsz órát, és

a) a gyermekgondozási segélyben, gyermekgondozási díjban részesülő személy képzése a gyermek egy éves - gyermekgondozási díj folyósítása esetén másfél éves - korának betöltését követően kezdődik meg, valamint

b) a gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban részesülő személy kereső tevékenységet nem folytat.

(3) A MAT meghatározhatja a képzési támogatásban részesíthetők további körét.

(4) Képzési támogatásként

a) az (1) bekezdés a)-b) pontjában, valamint d)-f) pontjában megjelölt személy esetén

aa) keresetkiegészítés vagy keresetpótló juttatás, valamint

ab) a képzéssel kapcsolatos költségek megtérítése,

b) az (1) bekezdés c) pontjában megjelölt személy esetén a képzéssel kapcsolatos költségek megtérítése adható.

(5) A keresetkiegészítés a képzést megelőzően elért átlagkereset és a képzés alatt elért kereset különbözetéig terjedhet.

(6) A keresetpótló juttatás összege

a) - a b) pontban meghatározott kivétellel - a munkanélküli-járadéknak a képzési támogatás iránti kérelem benyújtásának időpontjában érvényes alsó határa,

b) az a) pontban meghatározott összeg kétszerese, ha a képzés időtartama a heti 25 órát eléri, és a képzésben részt vevő személy jövedelemmel nem rendelkezik, és háztartásában legalább három - egyedülálló, képzésben részt vevő személy esetében kettő - olyan személy van, akinek tartására köteles.

(7) A (6) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazása szempontjából azokat a személyeket kell figyelembe venni, akiknek eltartására a képzésben részt vevő személy jogszabály, bírósági ítélet vagy szerződés alapján köteles, és jövedelmük egyenként nem haladja meg az öregségi nyugdíj legkisebb összegének hetven százalékát.

(8) A külön törvény alapján alkalmi munkavállalói könyvvel (a továbbiakban: AM könyv) rendelkező munkanélküli személy részére keresetpótló juttatás akkor állapítható meg, ha kötelezettséget vállal arra, hogy az AM könyvet a munkaügyi központ által megjelölt időpontban bemutatja.

(9) Nem folyósítható munkanélküli járadék, illetve keresetpótló juttatás azokra a napokra, amelyeken a képzésben részt vevő személy neki felróható okból óralátogatási kötelezettségének nem tett eleget, vagy alkalmi foglalkoztatásnak minősülő jogviszonyban állt.

(10) A (8) bekezdésben meghatározott ellátást, illetve támogatást - erről szóló külön határozat nélkül - a mulasztás, illetve a munkavégzés napjára járó munkanélküli járadék, illetve keresetpótló juttatás összegével csökkentett összegben kell folyósítani.

(11) A képzéssel kapcsolatos költségek részben vagy teljes mértékben megtéríthetők.

Intenzív álláskeresés támogatása

14/A. § Az a munkanélküli (ideértve a pályakezdő munkanélkülit is), aki a munkaügyi központtal való együttműködés keretében - igazoltan - maga is részt vesz a munkahely felkutatásában, támogatásként a munkahely kereséssel, illetve a munkába állást elősegítő szolgáltatás igénybevételével kapcsolatos, külön jogszabályban meghatározott költségei megtérítését kérheti.

Munkanélküliek vállalkozóvá válásának elősegítése

15. § Az, aki munkanélküli járadékban részesül, és a munkaügyi központ továbbra sem tud részére a 25. § (2) bekezdésében meghatározott megfelelő munkahelyet felajánlani, vállalkozóvá válása esetében a következő támogatásokat kérheti:

a) vállalkozói tevékenységre vonatkozó hatósági igazolás bemutatásával a munkanélküli járadék összegének megfelelő támogatás folyósítását, legfeljebb további hat hónapig,

b) a vállalkozói tevékenység igazolásával igénybevett, a munkaügyi központ által ajánlott szaktanácsadás költségei legfeljebb 50%-ának megtérítését,

c) a vállalkozói tevékenység gyakorlásához szükséges tanfolyami képzés költségeinek legfeljebb 50%-os megtérítését,

d) hitel felvétele esetén a hitelfedezeti biztosítás költségeinek legfeljebb 50%-os megtérítését, legfeljebb egy éves időtartamra.

Foglalkoztatás bővítését szolgáló támogatások

16. § (1) A munkaadó részére a munkavállaló munkabére 50-100 százalékáig terjedő mértékű támogatás nyújtható legfeljebb egy évi időtartamra, ha

a) vállalja a legalább hat hónapja - pályakezdő esetében legalább három hónapja - munkanélkülinek a támogatás folyósítása alatti foglalkoztatását, továbbá azt követően legalább a támogatott foglalkoztatás időtartamával megegyező időtartamú továbbfoglalkoztatását úgy, hogy a folyósítás és a továbbfoglalkoztatás időtartama alatt munkaviszonya megszüntetésére a b) pontban meghatározott módon nem kerül sor,

b) a támogatott munkanélküli alkalmazását megelőző hat hónapban hasonló munkakörben foglalkoztatott munkavállaló munkaviszonyát a működésével összefüggő okból, rendes felmondással nem szüntette meg, továbbá

c) kötelezettséget vállal arra, hogy a b) pont szerinti munkaviszony megszüntetésére a munkanélküli alkalmazása idején nem kerül sor.

(2)

(3)

Közhasznú munkavégzés támogatása

16/A. § (1) A munkaadó részére a foglalkoztatásból eredő közvetlen költség legfeljebb hetven százalékáig terjedő mértékű támogatás nyújtható, ha

a) a lakosságot vagy a települést érintő közfeladat vagy önkormányzat által önként vállalt, a lakosságot illetően a települést érintő feladat ellátása, vagy közhasznú tevékenység folytatása érdekében,

b) a munkaügyi központ által kiközvetített munkanélküli foglalkoztatását vállalja, munkaviszony keretében úgy, hogy

c) ezzel a foglalkoztatással a foglalkoztatottainak létszámát a foglalkoztatás megkezdését megelőző havi átlagos statisztikai állományi létszámához képest bővíti, és

d) a foglalkoztatással nyújtott szolgáltatás ellenértékeként más szervtől díjazásban nem részesül.

(2) A támogatás egy munkavállaló foglalkoztatásához folyamatosan legfeljebb egy évi időtartamra állapítható meg. A munkavállaló ezen munkaviszonya megszűnését, illetve megszüntetését követő két éven belüli ismételt, bármely munkaadónál történő foglalkoztatásához az (1) bekezdés alapján támogatás abban az esetben nyújtható, ha a közhasznú munkára történő közvetítés időpontjában nem jogosult munkanélküli járadékra. Az (1) bekezdés c) pontjában említett megelőző havi átlagos statisztikai állományi létszámra nem számít be az a munkavállaló, akinek foglalkoztatása az (1) bekezdésben meghatározott támogatással történt.

(3) A statisztikai állományi létszám bővítésére vonatkozó, (1)-(2) bekezdésben meghatározott feltétel fennállásától rendkívül indokolt esetben el lehet tekinteni.

(4) A közhasznú társaság részére az (1) bekezdésben meghatározott támogatás abban az esetben nyújtható, ha a munkaügyi központ által kiközvetített munkanélküli foglalkoztatására - foglalkoztatottai számának, a foglalkoztatás megkezdését megelőző havi átlagos statisztikai állományi létszámához viszonyított bővítésével - nem üzletszerű gazdasági tevékenységében kerül sor.

(5) Ha a közhasznú munka támogatásának anyagi fedezetét a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészeinek

a) a megyében történő felhasználásra elkülönített pénzügyi kerete szolgál, a munkaügyi tanács meghatározhatja azokat a feltételeket, valamint települések körét, ahol a támogatás a foglalkoztatásból eredő közvetlen költség legfeljebb 90 százalékáig nyújtható;

b) központi kerete szolgál, a MAT a közhasznú munka támogatásának mértékét a foglalkoztatásból eredő közvetlen költség legfeljebb 90 százalékában, időtartamát legfeljebb két évben határozhatja meg.

(6)

(7)

Munkanélküliek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának támogatása

16/B. § Támogatás nyújtható annak a közhasznú társaságnak, amely

a) a létesítő okirata szerint a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. §-a c) pontjának 18. alpontjában meghatározott tevékenységet folytat, és

- b) a munkaügyi központtal való együttműködés keretében munkaerő-kölcsönzés céljából a külön jogszabályban meghatározott létszámú munkanélkülivel,
- c) a külön jogszabályban meghatározott időtartamra munkaviszonyt létesít, és
- d) a munkanélküli részére a munkaügyi központtal egyeztetett képzésről gondoskodik, amennyiben a c) pont szerinti időtartam alatt foglalkoztatását nem tudja biztosítani.

Önfoglalkoztatás támogatása

17. § Pályázati eljárás alapján támogatás nyújtható

a)-b)

c) annak a munkanélkülinek, aki munkaviszonyon kívüli tevékenységgel gondoskodik önmaga foglalkoztatásáról, ideértve azt is, aki vállalkozást indít, vagy vállalkozáshoz csatlakozik, továbbá annak a személynek, aki e törvény alapján munkanélküliek vállalkozóvá válását elősegítő támogatásban részesül.

Munkahelyteremtés és munkahelymegőrzés támogatása

18. § Támogatás nyújtható új munkahelyek teremtéséhez, a meglévő munkahelyek megtartásához, a foglalkoztatási szerkezetátalakítás elősegítéséhez, valamint a munkaerő szakmastruktúrájának korszerűsítéséhez fűződő foglalkoztatáspolitikai célok elérése érdekében.

A foglalkoztatáshoz kapcsolódó járulékok átvállalása

18/A. § (1) Támogatásként a munkaadót terhelő egészség- és nyugdíjbiztosítási járuléknak, munkaadói járuléknak, valamint egészségügyi hozzájárulásnak megfelelő összeg részben vagy egészben átvállalható legfeljebb egy évi időtartamra. Az átvállalt összeg ötven év feletti személy esetében nem lehet kevesebb a keresetet terhelő egészség- és nyugdíjbiztosítási, valamint munkaadói járulék, továbbá a munkaadót terhelő egészségügyi hozzájárulás átvállalható legmagasabb mértéke összegének ötven százalékánál.

(2) Támogatás nyújtható annak a munkaadónak, aki AM könyvvel rendelkező munkanélküli foglalkoztatását vállalja.

A megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának támogatása

19. § (1) A Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészből támogatás nyújtható megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását elősegítő beruházáshoz, valamint külön rendeletben meghatározott, beruházásnak nem minősülő bővítéshez, egyéb fejlesztési célú kifizetéshez.

(2) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a megváltozott munkaképességű személyek foglalkozási rehabilitációjának elősegítése érdekében foglalkoztatásuk támogatására e törvényben foglaltaknál kedvezőbb szabályokat állapíthat meg, továbbá meghatározhatja a támogatások és szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos eljárást.

Fiatall munkanélküliek foglalkoztatásának támogatása

19/A. § A pályakezdő munkanélküliek elhelyezkedésének elősegítéséről, képzettségük, szakmai felkészültségük javítását, munkatapasztalat szerzését lehetővé tevő támogatás nyújtásával kell gondoskodni. Ennek részletes szabályait kormányrendelet állapítja meg, amely a foglalkoztatás támogatására e törvény szabályainál kedvezőbb szabályokat állapíthat meg.

Munkaerő-piaci programok támogatása

19/B. § (1) A Munkaerőpiaci Alap előre meghatározott, összetett célok érdekében biztosíthatja olyan programok megvalósításának pénzügyi fedezetét, amelyek térségi foglalkoztatási célok megvalósítására, munkaerő-piaci folyamatok befolyásolására, valamint a munkaerő-piacon hátrányos helyzetben lévő rétegek foglalkoztatásának elősegítésére irányulnak.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott programok keretében a munkaerő-piaci szolgáltatások és foglalkoztatást elősegítő támogatások egyidejűleg és egymásra épülve is nyújthatók. A programokon aktívan részt vevő munkanélküli számára a különböző jogcímenek megállapítható támogatás, támogatások helyett egységes támogatás állapítható meg. Ha a program által elérni kívánt cél megvalósítása érdekében indokolt, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra vonatkozó szabályoktól - a 20. § (2) bekezdése szerinti jogszabályban meghatározott feltételekkel és módon - a támogatást nyújtó szerv eltekinthet.

(3) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg a (2) bekezdésben foglalt egységes támogatás megállapításának feltételeit.

Egyes általánostól eltérő foglalkoztatási formák támogatása

19/C. § Támogatás nyújtható a részmunkaidős, valamint olyan foglalkoztatáshoz, amelynek során a munkavégzés a foglalkoztató székhelyéhez, telephelyéhez nem tartozó helyen, számítástechnikai eszköz felhasználásával történik.

A foglalkoztatást elősegítő támogatások közös szabályai

20. § (1) A 13/A. § (3) bekezdésében, a 14-18/A. §-ban, a 19/A. §-ban, valamint a 22. §-ban meghatározott támogatás a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészből, a 19/B-19/C. §-okban meghatározott támogatások a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási és rehabilitációs alaprészből nyújthatók.

(2) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter - a MAT véleményének meghallgatásával - rendeletben határozza meg a 14-19. §-ban, valamint a 19/B-19/C. §-ban meghatározott támogatások további feltételeit, odaítélésének, megszüntetésének és visszakövetelésének részletes szabályait. A miniszter a 45. életévüket betöltött, valamint a roma származású személyek munkaerőpiaci helyzetének javítása, foglalkoztatásának elősegítése érdekében e törvényben foglaltaknál kedvezőbb szabályokat állapíthat meg. A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a rendeletnek a 14. §-ban meghatározott támogatásra vonatkozó szabályát az oktatási miniszter véleményének figyelembevételével állapítja meg.

(3)

(4) Ha a foglalkoztatást elősegítő támogatás mértékének meghatározása - jogszabály alapján - a foglalkoztatott munkabérének alapulvételével történik, a támogatást - annak teljes időtartama alatt - a megállapításkor figyelembe vett munkabér alapulvételével kell folyósítani. Ha a támogatás folyósítása alatt emelkedik a kötelező legkisebb munkabér, akkor az azt követő időszakra a munkaügyi központ - a munkaadó kérelmére - a támogatás összegét a kötelező legkisebb munkabér emelkedésének arányában megnövelheti, de a támogatás százalékos mértéke nem emelkedhet.

21. § (1) Ha a 16-18. §-ban, valamint a 18/A. § (1) bekezdésében, továbbá a 19/B-19/C. §-ban meghatározott támogatások pénzügyi fedezetét a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének

a) központi kerete szolgál, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, a Foglalkoztatási Hivatal vagy a megyei (fővárosi) munkaügyi központ,

b) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által felhasználható pénzügyi kerete szolgál, a megyei (fővárosi) munkaügyi központ vagy annak kirendeltsége köt megállapodást a támogatás felhasználására vonatkozóan.

(2) Ha a 19. § (2) bekezdésében, valamint 19/B-19/C. §-ban meghatározott támogatások pénzügyi fedezetét a Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészének

a) központi kerete szolgál, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, a Foglalkoztatási Hivatal vagy a megyei (fővárosi) munkaügyi központ vagy annak kirendeltsége,

b) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által felhasználható pénzügyi kerete szolgál, a megyei (fővárosi) munkaügyi központ vagy annak kirendeltsége köt megállapodást a támogatás nyújtásának részletes feltételeiről.

(3) A megállapodás tartalmazza a támogatás mértékét, időtartamát, feltételeit és a megállapodás megszegésének következményeit.

(4) Ha a Munkaerőpiaci Alapból nyújtott támogatás jogszabály alapján visszakövetelhető, a támogatást a visszakövetelés időpontjában hatályos, a kötelezettségesség időpontjától a visszakövetelésről rendelkező határozat meghozatalának napjáig számolt jegybanki alapkamattal növelt összegben kell visszafizetni. Amennyiben a kötelezett visszafizetési kötelezettségének a visszakövetelésről rendelkező határozatban megjelölt határidőig nem tesz eleget, e határidő elmulasztásának napjától, a befizetés napjáig a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény 301. §-ának (2) bekezdése szerinti, a visszakövetelésről rendelkező határozat

meghozatalának napján hatályos szabályoknak megfelelően kiszámított késedelmi kamat terheli. A támogatást nyújtó szerv vezetője - erre irányuló kérelem esetén - különös méltánylást érdemlő esetben eltekinthet a kamatok felszámításától, illetve dönthet a már felszámított kamatok részben vagy egészben történő elengedéséről, továbbá - a munkanélküli részére nyújtott támogatás esetén - a visszakövetelt támogatás visszafizetésének részben vagy egészben történő elengedéséről.

(5)

(6) Aki foglalkoztatást elősegítő támogatásban részesül, köteles a támogatást megállapító szervnek haladéktalanul bejelenteni, ha a támogatást megalapozó körülményeiben változás következik be.

IV. Fejezet

A LÉTSZÁMLEÉPÍTÉSEK HÁTRÁNYOS KÖVETKEZMÉNYEINEK ENYHÍTÉSÉT CÉLZÓ TÁMOGATÁSOK SZABÁLYAI

22. § A munkaadó részére támogatás nyújtható az általa végrehajtandó csoportos létszámleépítésnek a munkavállaló számára hátrányos következményeit enyhítő intézkedések megtételéhez. A támogatás részletes szabályait a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletben határozza meg.

23. §

V. Fejezet

A MUNKANÉLKÜLIEK ELLÁTÁSA

24. § A munkanélküli részére - az e törvényben meghatározott feltételek szerint - ellátásként munkanélküli-járadék, álláskeresést ösztönző juttatás, nyugdíj előtti munkanélküli-segély, valamint költségtérítés jár.

Munkanélküli járadék

25. § (1) Munkanélküli járadék illeti meg azt, aki

a) munkanélküli,

b) a munkanélkülivé válását megelőző négy éven belül legalább kétszáz nap munkaviszonnyal rendelkezik,

c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de számára az illetékes munkaügyi központ nem tud megfelelő munkahelyet felajánlani.

e)

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha

a) a munkanélküli képzettségi szintjének, vagy a munkaügyi központ által felajánlott és a képzettségi szintnek megfelelő képzési lehetőség figyelembevételével megszerezhető képzettségének, illetőleg az általa utoljára legalább hat hónapig betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelel,

b) egészségi állapota szerint a munkanélküli a munka elvégzésére alkalmas,

c) a várható kereset a munkanélküli járadék összegét, illetőleg - amennyiben a munkanélküli járadék összege a kötelező legkisebb munkabérnél alacsonyabb - a kötelező legkisebb munkabér összegét eléri,

d) a munkahely és a lakóhely közötti naponta - tömegközlekedési eszközzel - történő oda és visszautazás ideje a három órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő nő és tíz éven aluli gyermeket egyedül nevelő férfi munkanélküli esetében a két órát nem haladja meg,

e) a munkanélküli foglalkoztatása munkaviszonyban történik.

(3) A megváltozott munkaképességű munkanélküli esetében az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltétel alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha megfelel a (2) bekezdés a)-c) és e) pontjában foglalt feltételeknek, és a munkahely és a lakóhely közötti naponta - a megváltozott munkaképességű munkanélküli által igénybe vehető közlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje a két órát nem haladja meg.

(4)-(5)

(6) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott munkaviszony időtartamába nem számítható be a fizetés nélküli szabadság harminc napot meghaladó időtartama, kivéve, ha annak igénybevételére

a) háromévesnél - ha a munkavállaló a gyermek gondozása céljából gyermekgondozási segélyben részesül, tizenévesnél - fiatalabb gyermek gondozása, vagy tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása [a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 138. § (5) bek.], valamint

b) közeli hozzátartozó ápolása [Mt. 139. § (1) bek.], továbbá

c) saját részére magánérőből lakás építése [Mt. 140. § (1) bek.] miatt kerül sor.

(7) A munkanélküli részére a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő, rövid időtartamú munkalehetőség is felajánlható.

A munkanélküli járadék mértéke

26. § (1) A munkanélküli járadék összegét a munkanélkülinek a munkanélkülivé válását megelőző négy naptári negyedévben elért átlagkeresete alapulvételével kell kiszámítani. Az átlagkereset számítására a munkajogi szabályokat kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a személyi alapbért a kifizetésének időpontjában érvényes összeggel kell figyelembe venni.

(2) Ha a munkanélküli a munkanélkülivé válását megelőző négy naptári negyedévben több munkaadóval állt munkaviszonyban, a munkanélküli járadék összegét valamennyi munkaadónál elért átlagkereset alapján kell az (1) bekezdés szerint kiszámítani.

(3) Ha a munkanélküli átlagkeresete az (1) bekezdésben meghatározott időszakban nem állapítható meg, a munkanélküli járadék összegét az általa a munkanélkülivé válását megelőzően betöltött utolsó munkakörben, illetőleg az ahhoz hasonló munkakörben elért kereset országos átlaga alapján kell megállapítani.

(4) Az egy napra járó munkanélküli járadék alapja a munkanélküli havi átlagkeresetének harmincad része.

(5) A munkanélküli járadék összege az (1)-(4) bekezdés alapján meghatározott járadékalap 65 százaléka.

(6) A munkanélküli járadék összegének alsó határa megegyezik az öregségi nyugdíj - a munkanélküli járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos - legkisebb összegének 90 százalékaival, felső határa pedig az így megállapított összeg kétszeresével. A munkanélküli járadéknak a megszüntetését követő 90 napon belül történő ismételt megállapítása esetén alsó határként az öregségi nyugdíjnak a korábbi jogosultság kezdő napján hatályos legkisebb összege 90 százalékat kell figyelembe venni. Ha az (1)-(3) bekezdés szerinti átlagkereset a munkanélküli járadék alsó határánál alacsonyabb, a munkanélküli járadék az átlagkeresettel megegyező összeg.

(7) A munkanélküli járadéknak a szünetelést követően történő folyósítása esetén - ha a szünetelés 540 napnál hosszabb ideig tartott - a munkanélküli járadék alsó határának számításánál az öregségi nyugdíjnak az ismételt folyósítás kezdő napján hatályos összegét kell figyelembe venni.

(8) Amennyiben a munkanélküli járadékra jogosult korábbi munkahelyén rehabilitációs keresetkiegészítésben részesült, úgy annak összegét a munkanélküli járadék alapját képező keresetbe be kell számítani. Az így megállapított munkanélküli járadék összege a keresetkiegészítés (5) bekezdésben meghatározott százalékaival arányosan a munkanélküli járadék felső határát meghaladhatja.

A munkanélküli járadék folyósításának időtartama

27. § (1) A munkanélküli járadék folyósításának időtartamát (a továbbiakban: folyósítási idő) - a 25. § (6) bekezdésében foglaltak figyelembevételével - annak az időtartamnak az alapulvételével kell megállapítani, amennyit a munkanélküli a munkanélkülivé válást megelőző négy év alatt munkaviszonyban töltött. A munkaviszony időtartamába nem számítható be a munkaviszonynak az az időtartama, amely alatt a munkanélküli munkanélküli járadékban részesült. Az előbbieken meghatározott négyéves időtartam meghosszabbodik a következő időtartamokkal, vagy azok egy részével, ha ezen időtartamok alatt munkaviszony nem állt fenn:

a) a sor-, valamint tartalékos katonai szolgálat, továbbá a polgári szolgálat,

b) a keresőképtelenséggel járó betegség,

c) a beteg gyermek ápolására táppénzes állomány,

d) a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély folyósítása,

e) a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj, a rendszeres szociális járadék, az átmeneti járadék, továbbá a bányászok egészségkárosodási járadéka folyósításának,

f) az előzetes letartóztatás, a szabadságvesztés, a javító-nevelő munka, a szigorított javító-nevelő munka és az elzárás büntetés,

g) az ápolási díj és a gyermeknevelési támogatás folyósítása időtartamával, valamint

h) a munkanélküli-járadék folyósításának a munkaadótól kapott végkielégítés miatt történő elhalasztása időtartamával, feltéve, hogy az 58. § (5) bekezdésének d) pontja szerinti munkanélküli állapot ezen időtartam alatt is fennállt.

(2) A munkanélküli járadék folyósítási idejét az (1) bekezdés szerinti munkaviszony időtartamának alapulvételével kell kiszámítani oly módon, hogy öt nap munkaviszony egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknap keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.

(3) A munkanélküli járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap.

(4) A munkanélküli járadék folyósításának kezdő napja a munkanélkülinek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezését követő naptári nap.

(5) Ha a munkaviszonyt a munkanélkülivé válást megelőző 90 napon belül a munkavállaló rendes felmondással, továbbá a munkáltató rendkívüli felmondással szüntette meg, a munkanélküli részére munkanélküli járadék az előbbiekben meghatározott módon megszüntetett munkaviszony megszűnését követő 90 nap elteltével folyósítható, tekintet nélkül arra, hogy a munkanélküli járadék folyósításához szükséges feltételekkel rendelkezik.

(6) Annak részére, aki a munkaügyi központ által támogatott képzést a munkanélküli járadék folyósításának ideje alatt, annak kezdő időpontjától számított 180 napon belül kezdi meg, és a képzés időtartama alatt a munkanélküli járadék folyósítási idejét kimeríti, a munkanélküli járadékot a képzés hátralévő időtartamára - legfeljebb azonban a képzés megkezdésétől számított 365 napig - tovább kell folyósítani. A 14. § (8) bekezdésében foglaltakat ebben az esetben is alkalmazni kell.

(7) A (6) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók a munkanélküli részére, ha kérelmére a 14. § (6) bekezdésének b) pontjában meghatározott keresetpótló juttatást állapítottak meg. Ebben az esetben a munkanélküli-járadék folyósítását szüneteltetni kell.

(8) A folyósítási idő számítása szempontjából a munkaviszonyban töltött bármely időtartam csak egyszer vehető figyelembe. Ha a munkanélküli a munkanélküli járadék folyósításának számára meghatározott időtartamát teljes mértékben nem vette igénybe, az ismételt folyósításnál a járadékfolyósítás időtartamának alapját képező munkaviszonyban töltött időt a tényleges járadékfolyósítási időtartamnak megfelelően csökkenteni kell.

(9) A munkanélkülinek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezése és a munkanélküli járadék folyósításának az (5) bekezdésben foglaltak szerint megállapított kezdő napja közötti időtartam a munkanélküli járadék folyósításának idejébe nem számít be.

A munkanélküli járadék folyósításának megszüntetése és szüneteltetése

28. § (1) Meg kell szüntetni a munkanélküli járadék folyósítását, ha a munkanélküli:

a) kéri,

b) a munkaügyi központ által felajánlott megfelelő munkahelyet vagy térítési kötelezettséggel nem járó képzési lehetőséget nem vállalja el, illetve a munkaviszony létrejötté neki felróható okból meghíúsul,

c) öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra válik jogosulttá,

d) kereső tevékenységet folytat, kivéve a 29. § (1) bekezdésének f) pontjában foglaltakat,

e) olyan képzési lehetőséget fogad el, amelynek során a mindenkori minimális bér összegét elérő rendszeres támogatásban részesül,

f) oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat,

g) a munkanélküli járadék folyósítási idejét kimerítette.

(2) A munkanélküli járadék folyósítását az (1) bekezdés b) pontja szerint abban az esetben is meg kell szüntetni, ha a munkanélküli a 25. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő közhasznú munkára vonatkozó munkaviszony létesítését utasította vissza.

(3) Ha a munkanélküli járadék folyósításának megszüntetése az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott ok miatt, valamint a keresőtevékenység folytatása miatt úgy történik, hogy a munkanélküli 36. § (1) bekezdése szerinti bejelentést elmulasztotta, a munkanélküli részére munkanélküli járadék csak a folyósítás megszüntetésének kezdő napjától számított 90 nap elteltével folyósítható még akkor is, ha a jogosultsághoz szükséges feltételekkel egyébként rendelkezik.

(4)-(5)

29. § (1) Szüneteltetni kell a munkanélküli járadék folyósítását, ha a munkanélküli

- a) az 58. § (6) bekezdése d) pontjának 2. alpontjában meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a mulasztás időtartamára,
  - b) terheségi, gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben részesül, az ellátás folyósításának időtartamára,
  - c) előzetes letartóztatásban van, szabadságvesztés, szigorított javító-nevelő munka, javító-nevelő munka, elzárás büntetését tölti, kivéve ha a szabadságvesztés-büntetését pénzbüntetés átváltoztatása miatt állapítottak meg,
  - d) sor- vagy tartalékos katonai szolgálatot, továbbá polgári szolgálatot teljesít,
  - e) a 25. §-a (7) bekezdésében meghatározott közhasznú munkavégzés alatt,
  - f) rövid időtartamú, legfeljebb kilencven napig tartó kereső tevékenységet folytat, feltéve, hogy bejelentési kötelezettségének [36. § (1) bek.] eleget tett,
  - g) a 14. § (6) bekezdésnek b) pontjában meghatározott összegű keresetpótló juttatásban részesül.
- (2) Ha a munkanélküli járadék folyósítása az (1) bekezdés a) pontjában meghatározottak miatt szünetel, első ízben történő mulasztás esetén a szüneteltetés időtartama a folyósítás idejébe nem számít be, ennél többszöri mulasztás esetében azonban a szünetelés időtartamát a folyósítás idejébe be kell számítani.
- (3) Az (1) bekezdés b)-f) pontjában foglaltak miatti szüneteltetés időtartamát a folyósítási idő számításánál figyelmen kívül kell hagyni.
- (4) Ha a munkanélküli járadék folyósítása szünetelésének oka megszűnik, és fennállnak a 25. § (1) bekezdésének a), c)-e) pontjában meghatározott feltételek, a munkanélküli járadékot a megállapító határozatban meghatározott feltételekkel - figyelemmel a 26. § (7) bekezdésében foglaltakra - tovább kell folyósítani.

Nyugdíj előtti munkanélküli segély

30. § (1) A munkanélküli részére - kérelmére - nyugdíj előtti munkanélküli segélyt kell megállapítani, ha
- a) a kérelem benyújtásának időpontjában a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséhez legfeljebb öt év hiányzik,
  - b) legalább 140 napon át munkanélküli járadékban részesült, és a munkanélküli járadék folyósítása időtartamát kimerítette,
  - c) a munkanélküli járadék folyósításának kimerítését követően három éven belül betöltötte az a) pont szerinti életkort,
  - d) rendelkezik az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel,
  - e) és részére megfelelő munkahely biztosítására nincs kilátás.
- f)
- (2) Ha a munkanélküli járadék folyósítására az Flt. 27. §-ának (6) bekezdése szerint került sor, a nyugdíj előtti munkanélküli segély akkor állapítható meg, ha munkanélküli járadék folyósítása ténylegesen befejeződött.
- (3)
- (4) A nyugdíj előtti munkanélküli segély összege megegyezik az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80 százalékával.
- (5) A nyugdíj előtti munkanélküli segélyt a kérelem benyújtását követő naptól kell folyósítani. Töredék hónap esetén az egy napra járó nyugdíj előtti munkanélküli segély összege a (4) bekezdésben meghatározott összeg harmincad része.
- (6) Szüneteltetni kell a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítását
- a) a kereső tevékenység időtartamára,
  - b) 90 napra, ha a munkanélküli a 36. § (1) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettségét elmulasztotta,
  - c) ha a munkanélküli az 58. § (6) bekezdése d) pontjának 2. alpontjában meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget a mulasztás időtartamára.
- (7) Ha a nyugdíj előtti munkanélküli segélyben részesülő személy alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony keretében folytat kereső tevékenységet, a nyugdíj előtti munkanélküli segély havi összegét az alkalmi munkavállalói könyvvel végzett munka napjaira jutó összeggel csökkentetten kell folyósítani. Az egy napra jutó összeg kiszámítására megfelelően alkalmazni kell az (5) bekezdésben foglaltakat.
- (8) Szüneteltetni kell a nyugdíj előtti munkanélküli-segély folyósítását, és a munkanélküli-járadékot kell folyósítani, ha a munkanélküli a nyugdíj előtti munkanélküli-segély folyósításának szüneteltetése alatt végzett kereső tevékenység eredményeként munkanélküli-járadékra szerzett jogosultságot. A munkanélküli-járadék folyósítási időtartamának kimerítését követően a nyugdíj előtti munkanélküli-segélyt kell tovább folyósítani.
- (9) Ha a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítása szünetelésének oka megszűnik, azt a munkanélküli részére tovább kell folyósítani, feltéve, ha öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult.
- (10) Meg kell szüntetni a nyugdíj előtti munkanélküli segély folyósítását, ha a munkanélküli

- a) kéri,
- b) öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra jogot szerzett.

Költségtérítés

31. § A munkanélküli részére (ideértve a pályakezdő munkanélkülit is) a munkanélküli járadék megállapításával, valamint a munkahelykereséssel kapcsolatos (ideértve a lakóhelyétől a munkaügyi központhoz történő oda- és visszautazást, valamint a munkaügyi központ által kezdeményezett foglalkozás-egészségügyi szakvélemény beszerzéséhez szükséges utazást is), a tömegközlekedési eszköz igénybevétele felmerült indokolt helyközi utazási költséget meg kell téríteni. Jogszabály a munkanélküli részére az e §-ban felsorolt okokból felmerült, indokolt helyi utazási költségek megtérítéséről is rendelkezhet.

Álláskeresőt ösztönző juttatás

32. § (1) Álláskeresőt ösztönző juttatásra az jogosult,

- a) aki munkanélküli, és
- b) részére a munkanélküli-járadékot legalább 180 nap időtartamra állapították meg, és amelynek folyósítását a 28. § (1) bekezdésének d)-e) pontjában, vagy g) pontjában meghatározott ok miatt szüntették meg, és a megszüntetést követően munkanélküli-járadékra, nyugdíj előtti munkanélküli-segélyre nem jogosult,
- c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, valamint táppénzben nem részesül, és
- d) a munkanélküli-járadék folyósítása és az azt követő időtartam alatt a munkaügyi központtal - a külön jogszabályban meghatározott módon - együttműködött, és megfelelő munkahelyhez való jutása ennek ellenére sem volt megoldható, és
- e) álláskeresőt ösztönző juttatás iránti kérelmét - a 34. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével - a munkanélküli-járadék folyósításának a b) pontban meghatározott megszüntetését követő harminc napon belül benyújtotta.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott megfelelő munkahely tekintetében a 25. § (2) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(3) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott határidőbe a 27. § (1) bekezdésének a)-g) pontjában meghatározott időtartamok nem számíthatók be.

33. § (1) Az álláskeresőt ösztönző juttatás összege az öregségi nyugdíj - az álláskeresőt ösztönző juttatásra való jogosultság kezdő napján hatályos - legkisebb összegének 85 százaléka.

(2) Az álláskeresőt ösztönző juttatás 180 napra, - a kérelem benyújtásának időpontjában - a 45. életévét betöltött személy részére 270 napra folyósítható.

(3) Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósításának kezdő napja a munkanélküli-járadék folyósításának - a 32. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint történő - megszüntetését követő naptári nap.

34. § (1) Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítását meg kell szüntetni

- a) a 28. § (1) bekezdésének a)-f) pontjában meghatározott esetekben,
- b) ha a munkanélküli az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósításának idejét kimerítette.

(2) Ha az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítását a folyósítási idő lejártá előtt kereső tevékenység miatt szüntették meg, azt a folyósítási időből még fennmaradó időtartamig tovább kell folyósítani, ha a 32. § (1) bekezdés a), c) és d) pontjában meghatározott feltételek fennállnak, és a munkanélküli - erre irányuló - kérelmét a megszüntetésétől számított kétszáz napon belül benyújtja, és munkanélküli-járadékra nem szerzett jogosultságot.

(3) Ha az álláskeresőt ösztönző juttatásban részesülő személy a juttatás folyósítási idejének kimerítését megelőzően, határozatlan időtartamú, legalább napi négy óra munkaidejű, részmunkaidős vagy olyan munkaviszonyt létesít, amelyben a díjazás teljesítménybérben történik, - kérelmére, a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően - részére a folyósítási időből még fennmaradó időtartamra járó juttatás összegének felét egy összegben ki kell fizetni. A kifizetés napja a reá irányadó folyósítási idő utolsó napja. A kifizetés további feltétele, hogy az álláskeresőt ösztönző juttatásban részesült személy a juttatás megszüntetésétől a kifizetés előzőekben meghatározott napjáig folyamatosan munkaviszonyban álljon. A munkaviszony fennállását a munkaadó igazolja. Ha a munkaviszony a folyósítási idő lejártát megelőzően megszűnik, a (2) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(4) Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítását szüneteltetni kell a 29. § (1) bekezdésének a)-f) pontjában meghatározott esetekben. Az előzőekben foglaltakon kívül szüneteltetni kell az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítását abban az esetben is, ha a munkanélküli részére a folyósítás alatt keresetpótló juttatást állapítottak meg. Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósításának szüneteltetése esetén a 29. § (2)-(4) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(5) Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítási időtartamát csökkenteni kell a keresetpótló juttatás folyósítási időtartamával.

(6) Az álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítására - amennyiben a folyósítás feltételei egyébként fennállnak - a 30. § (8) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

35. §

A munkanélküli ellátásokra vonatkozó közös rendelkezések

36. § (1) A munkanélküli-ellátásban részesülő személy az általa folytatott kereső tevékenységet, valamint az őt foglalkoztató munkaadó nevét, címét és adószámát, adószámmal nem rendelkező magánszemély munkaadó esetében adóazonosító jelét - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - legkésőbb a munkakezdést megelőző napon, a kereső tevékenység megszűnését a megszűnést követő napon köteles a munkaügyi központnak bejelenteni.

(2) Ha a munkanélküli ellátásban részesülő személy alkalmi munkavállalói könyvvel rendelkezik, akkor alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszonyát nem kell előre bejelenteni, de alkalmi munkavállalói könyvét a munkanélküli ellátás számfejtése előtt a munkaügyi központ kirendeltsége által megjelölt időpontban be kell mutatnia.

36/A. § A munkaadó - a külön törvény szerinti alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatás esetét kivéve - a munkaviszony megszűnése, illetve megszüntetése esetén, az utolsó munkában töltött napon köteles a munkanélküli igazolólapot a munkavállalónak átadni. Az igazoló lap kiállítására, valamint annak tartalmára vonatkozó szabályokat a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletben állapítja meg.

Visszafizetési és megtérítési kötelezettség

37. § (1) Az, aki ellátást jogalap nélkül vett fel, köteles azt visszafizetni, ha erre a felvételtől számított 180 napon belül írásban kötelezték.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott idő elteltével a jogalap nélkül felvett ellátást akkor lehet visszakövetelni, ha a jogalap nélküli kifizetést az ellátásra jogosult vétkes magatartása idézte elő.

(3) Ha a munkanélküli ellátásban részesülő személy mezőgazdasági östermelőként folytat kereső tevékenységet, köteles az adóévben felvett munkanélküli ellátást visszafizetni.

(4) A munkaügyi központ igazgatója - erre irányuló kérelem esetén - különös méltánylást érdemlő esetben dönthet a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt munkanélküli-ellátás visszafizetésének részben vagy egészben történő elengedéséről.

(5) Ha a bíróság jogerősen megállapította, hogy a munkaadó a munkavállaló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, a munkaadó köteles a bíróság határozatának jogerőre emelkedéséig az érintett részére kifizetett munkanélküli járadék és annak járulékai összegét a Munkaerőpiaci Alap szolidaritási alaprészébe befizetni. A bíróság a jogerős határozatot a munkaügyi központnak megküldi, amely ennek alapján határoz.

38. § (1) A munkaadó és egyéb szerv köteles megtéríteni a jogalap nélkül kifizetett ellátást, ha az ellátás jogalap nélküli kifizetése, mulasztásának vagy a valóságtól eltérő adatszolgáltatásnak következménye és az ellátást a 37. § alapján visszakövetelni nem lehet.

(2) Ha az ellátás jogalap nélküli kifizetéséért a munkaadót vagy egyéb szervet és az ellátásra jogosultat is felelősség terheli, a jogalap nélkül felvett ellátást a közrehatásuk arányában kötelesek visszafizetni, illetve megtéríteni. Ha a közreműködés aránya nem állapítható meg, a felelősöket egyenlő arányban kell megtérítésre, illetőleg visszafizetésre kötelezni.

VI. Fejezet

A MUNKANÉLKÜLI ELLÁTÁSOK ÉS A FOGLALKOZTATÁST ELŐSEGÍTŐ TÁMOGATÁSOK FEDEZETE

Munkaerőpiaci Alap

39. § (1) A Munkaerőpiaci Alap a Munkanélküliek Szolidaritási Alapja, a Foglalkoztatási Alap, a Szakképzési Alap, a Rehabilitációs Alap, valamint a Bér garancia Alap összevonásával létrehozott elkülönített állami pénzalap. Az összevonásra került alapok követelései és tartozásai a Munkaerőpiaci Alapot illetik meg, illetőleg terhelik.

(2) A Munkaerőpiaci Alap célja a foglalkoztatáshoz, a munkanélküliséghez, a képzési rendszer fejlesztéséhez kapcsolódó pénzeszközök összevonásával, egységes kezelésével

- a) a munkanélküliek ellátásának biztosítása,
- b) a munkaerő alkalmazkodásának, a munkanélküliek munkához jutásának támogatása,
- c) a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezetek munkavállalói szociális biztonságának elősegítése,
- d) a képzési rendszer fejlesztésének támogatása,
- e) a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának elősegítése,
- f) hozzájárulás a korengedményes nyugdíjak kifizetésének részbeni finanszírozásához,
- g) az egyes alaprészekből finanszírozott ellátások, támogatások működtetésével kapcsolatos kiadások fedezetének

biztosítása, valamint

- h) hozzájárulás az Állami Foglalkoztatási Szolgálat működési és fejlesztési kiadásainak finanszírozásához,
- i) az Európai Foglalkoztatási Szolgálat működési és fejlesztési kiadásainak finanszírozásához történő hozzájárulás.

(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül - a pénzeszközök felhasználásának célja szerint - a következő alaprészeket kell elkülöníteni:

a) szolidaritási alaprészt a munkanélkülieket e törvény alapján megillető ellátások [munkanélküli-járadék, pályakezdők munkanélküli-segélye, előnydíj, nyugdíj előtti munkanélküli-segély, álláskereső ösztönző juttatás, költségterítés (31. §)], valamint ezek juttatásával kapcsolatos postaköltség, továbbá a kifizetett ellátásokat terhelő, a társadalombiztosítási szabályokban meghatározott járulék, és a külön törvényben meghatározott egészségügyi hozzájárulás finanszírozása. Ezt az alaprészt terheli továbbá a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által megállapított és folyósított korengedményes nyugdíjak fedezetére befizetett összegek és a folyó évi kiadások különbözetének finanszírozása;

b) jövedelempótló támogatás alaprészt

1. a munkanélküliek jövedelempótló támogatása, valamint azt külön törvény szerint terhelő egészségügyi hozzájárulás hetvenöt százalékanak, hajléktalan munkanélküli esetében teljes összegének, továbbá

2.

c) foglalkoztatási alaprészt a foglalkoztatást elősegítő támogatások, iskolarendszeren kívüli felnőttképzési támogatások, a nem az Állami Foglalkoztatási Szolgálat által nyújtott munkaerőpiaci szolgáltatások nyújtására, MAT működtetésére, a társadalmi párbeszéd intézményeinek működéséhez és fejlesztéséhez való hozzájárulásra, a megyei (fővárosi) munkaügyi tanácsok működéséhez való hozzájárulásra, valamint a keresetpótló juttatással kapcsolatos postaköltség finanszírozására;

d) bér garancia alaprészt, a Bér garancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvényben meghatározott támogatás finanszírozására;

e) képzési alaprészt, a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben meghatározott feladatok, programok finanszírozására;

f) rehabilitációs alaprészt, foglalkozási rehabilitációt elősegítő programok, a foglalkozási rehabilitációt elősegítő közalapítványok támogatására, valamint az alaprész kezelésével, működtetésével kapcsolatos költségek fedezetére, melynek összege nem haladhatja meg a rehabilitációs hozzájárulás módosított bevételi előirányzatával egyező kiadási előirányzat 3 százalékát;

g) működési alaprészt a megyei (fővárosi) munkaügyi központok, valamint a Foglalkoztatási Hivatal törvényben meghatározott alapfeladatai ellátására, továbbá fejlesztésére, a Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeit kezelő szervezet működtetésére és fejlesztésére, valamint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OMMF) munkaerőpiaci ellenőrzési feladatainak ellátásához történő hozzájárulásra;

h) vállalkozói alaprészt a munkanélkülivé vált vállalkozók ellátására, támogatására.

(4) Az egyes alaprészek terhére elszámolhatók az alap könyvvizsgálatának díja arányosan, valamint az alaprészből finanszírozott ellátások, támogatások igénybevételének hirdetésével, közzétételével kapcsolatos kiadások, szakértői díjak, valamint az alaprészek pénzeszközei visszakövetelésével, behajtásával kapcsolatban felmerülő díjak és költségek.

(5) A megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának elősegítése érdekében a Munkaerőpiaci Alap költségvetési befizetést teljesít. Felhatalmazást kap

a) a Kormány, hogy rendeletben határozza meg

1. a megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztató munkaadók akkreditációjának, továbbá az akkreditált munkaadók ellenőrzésének szabályait;

2. a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatás feltételeit, módját és mértékét;

b) a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben szabályozza

1. az akkreditációs eljárás és követelményrendszer;

2. a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatás további feltételeinek, igénylésének, folyósításának, nyilvántartásának, megszüntetésének és visszakövetelésének, valamint ellenőrzésének részletes szabályait.

(6) A Munkaerőpiaci Alap külön jogszabályban foglaltak szerint költségvetési befizetést teljesít a települési önkormányzatoknak a munkanélküliek és az Szt. szerinti rendszeres segélyt igénylő ellátásával és foglalkoztatásával kapcsolatos feladatai megvalósítása céljából.

(7) A Munkaerőpiaci Alap bevételeit képező járulék, illetőleg hozzájárulás beszédese érdekében igénybe vett szolgáltatás díja a Munkaerőpiaci Alapnak azt az alaprészét terheli, amelynek kiadásai finanszírozása érdekében a járulék fizetése történik.

(8) A Munkaerőpiaci Alap alaprészeinek központi pénzügyi kerete által finanszírozott program esetében a programhoz közvetlenül kapcsolódó igazolt költségek az érintett keret terhére elszámolhatók, illetve abból megtéríthetők.

(9) Az elkülönített alaprészeket az éves költségvetési törvény kiemelt előirányzatokként tartalmazza. A működési alaprészen belül külön előirányzatot képez a Munkaerőpiaci Alapot kezelő szervezet, a Foglalkoztatási Hivatal, és a megyei (fővárosi) munkaügyi központok költségvetési előirányzata, továbbá a fejlesztési előirányzat.

39/A. § (1) A Munkaerőpiaci Alappal a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendelkezik. Rendelkezési jogát

a) a (2)-(5) bekezdésben foglaltak szerint a MAT-tal,

b) a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprésze tekintetében az oktatási miniszterrel

c)

megosztva gyakorolja.

(2) A MAT a Munkaerőpiaci Alap tekintetében

a)

b) dönt

1. a Munkaerőpiaci Alap egyes alaprészei közötti átcsoportosításról - a képzési célú alaprész pénzeszközeiből történő átcsoportosítás kivételével -,

2. az érdekegyeztetés működési feltételeinek biztosításához történő hozzájárulásról, annak felhasználási módjáról,

3. a gazdaságfejlesztést, területfejlesztést szolgáló központi programokhoz való csatlakozásról, továbbá kiemelten a rehabilitációs foglalkoztatást és az esélyegyenlőséget segítő programok, valamint a munkaerő-piaci intézményfejlesztési programok Munkaerőpiaci Alapból történő hazai finanszírozásáról,

4. a projekteknek a Nemzeti Segélykoordinátorhoz történő benyújtását megelőzően a PHARE, majd az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával megvalósuló munkaerő-piaci programok Munkaerőpiaci Alapból történő hazai finanszírozásáról,

5. az Állami Foglalkoztatási Szolgálatnak a MAT által indított programokhoz tartozó feladatairól, s az ezzel összefüggő, a Munkaerőpiaci Alap működési alaprészében nem tervezett, a 39. § (6) bekezdésében meghatározott kiadások finanszírozásáról;

c) javaslatot tesz a Munkaerőpiaci Alap éves költségvetésére;

d) véleményezi a Nemzeti Foglalkoztatási Akcióterv tervezetét, a munkanélküli-ellátásokra, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra, a Munkaerőpiaci Alappal való gazdálkodásra vonatkozó jogszabálytervezeteket, valamint - a munkahelyteremtő támogatások kivételével - a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter egyedi döntéseinek tervezetét. A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a munkanélküli-ellátásokra, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra, a munkahelyteremtést, foglalkoztatási szerkezetátalakítást elősegítő programok és támogatások szabályaira vonatkozó, a Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészéből nyújtható támogatásra vonatkozó, valamint a 19. § (2) bekezdésében meghatározott támogatásra vonatkozó rendeletet a MAT véleményének meghallgatása nélkül adja ki, ha a MAT álláspontja az erről szóló előterjesztés benyújtását követő 30 napon belül nem született meg;

e) értékeli

1. rendszeresen, de legalább negyedévenként a Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeinek felhasználását,

2. a Munkaerőpiaci Alap éves beszámolóját,

3. a munkanélküli ellátások és foglalkoztatást elősegítő támogatások, valamint az Állami Foglalkoztatási Szolgálat ellenőrzése során szerzett tapasztalatokat;

f) az e) pontban meghatározott értékelés alapján intézkedéseket kezdeményezhet;

- g) a Munkaerőpiaci Alap felhasználásáról szakértői vizsgálatokat kezdeményezhet;
- h) határoz a Munkaerőpiaci Alap felhasználására vonatkozó döntések nyilvánosságra hozatalának módjáról;
- i) tájékoztatást kérhet a munkaügyi tanácsoktól.

(3) A MAT

a) a foglalkoztatási alaprész tekintetében dönt

1. a foglalkoztatási alaprésznek az iskolarendszereken kívüli felnőttképzési célra elkülönített pénzügyi keretén felüli részét illetően a központi és decentralizált keret arányáról, a decentralizálás elveiről, valamint az átcsoportosításokról,

2. központi foglalkoztatási, képzési, a megváltozott munkaképességű munkanélküliek és a fogyatékos személyek képzését, az esélyegyenlőséget elősegítő képzési, valamint a munkaerő-piaci integrációs programok indításáról, valamint a programokhoz kapcsolódó költségekről,

3. foglalkoztatási és képzési célú közalapítványok támogatásáról;

b) a rehabilitációs alaprész tekintetében dönt a központi és a decentralizált keret arányáról, a decentralizálás elveiről, valamint az átcsoportosításokról;

c) a képzési alaprész tekintetében rendszeresen tájékoztatást kérhet az Országos Szakképzési Tanácsnak a Munkaerőpiaci Alapot érintő javaslatairól.

(4) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter

a) az éves költségvetési törvényjavaslatához kapcsolódóan benyújtja a Kormánynak a Munkaerőpiaci Alap éves - a képzési alaprész tekintetében az oktatási miniszterrel egyetértésben kialakított -, a MAT javaslatának megfelelő költségvetését. A MAT javaslatától eltekinthet, ha az a tárgyévet megelőző év szeptember 15-ig nem született meg, feltéve, hogy az előterjesztést legkésőbb augusztus 16-ig a MAT megkapta. Amennyiben a MAT javaslata nem született meg, a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a Kormánynak benyújtott előterjesztéshez csatolja a munkaadói és munkavállalói oldal véleményét;

b) dönt a Munkaerőpiaci Alap egyes alaprészei közötti átcsoportosításról, ha a MAT döntése

1. jogszabályba ütközik,

2. veszélyezteti a munkanélküli ellátások kifizetésének biztonságát,

3. az előterjesztés benyújtásától számított 30 napon belül nem születik meg;

c) a foglalkoztatási és a rehabilitációs alaprész tekintetében dönt a központi és decentralizált pénzeszközök arányáról, a decentralizálás elveiről, ha a MAT döntése

1. jogszabályba ütközik,

2. nem születik meg a tárgyév január 30-áig, illetve az előterjesztés benyújtását követő 30 napon belül;

d)

e) a MAT-nak a (2) bekezdés g) pontja szerinti kezdeményezésére szakértői vizsgálatot rendel el.

(5) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter dönt

a) - a b) pontban meghatározott kivétellel - a foglalkoztatási és rehabilitációs alaprész központi pénzügyi keretének felhasználásáról,

b) központi foglalkoztatási, képzési és munkaerőpiaci integrációs programok indításáról és költségeiről, ha a MAT döntése

1. jogszabályba ütközik,

2. nem születik meg a tárgyév január 30-áig, illetve az előterjesztés benyújtását követő 30 napon belül.

(6) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a foglalkoztatási alaprész iskolarendszereken kívüli felnőttképzési célú keretének tekintetében

a) dönt a keret felhasználásáról, a támogatások odaítéléséről,

b) felelős a keret pénzeszközei felhasználásnak jogszerűségéért és ellenőrzéséért,

c) határoz a keret felhasználására vonatkozó döntések nyilvánosságra hozatalának módjáról,

d) a keret felhasználására vonatkozó szakértői vizsgálatokat kezdeményezhet.

(7) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a (6) bekezdés a)-b) pontjaiban meghatározott jogosítványait az Országos Felnőttképzési Tanács véleményének figyelembevételével gyakorolja.

(8) A Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeinek felhasználásáról e törvény, valamint külön jogszabály szerint a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, az Oktatási Minisztérium, a Foglalkoztatási Hivatal és a megyei (fővárosi) munkaügyi központok gondoskodnak.

(9) A Munkaerőpiaci Alap összesített bevételi és kiadási előirányzatát és annak az alaprészek közötti megosztását az Országgyűlés összevont jogcímenként (kiemelt előirányzatokként) az éves költségvetési törvényben hagyja jóvá. Az alaprészen belüli további jogcímeneket a képzési alaprész tekintetében az oktatási miniszter, a többi alaprész tekintetében a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter állapítja meg.

(10) A Munkaerőpiaci Alap kezelésének és felhasználásának részletes szabályait a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter - a képzési alaprész tekintetében az oktatási miniszterrel egyetértésben - határozza meg.

(11)

39/B. § (1) A Munkaerőpiaci Alap egyes alaprészeinek pénzeszközei - a képzési alaprész kivételével - a MAT, illetőleg a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter döntése szerint - a működési alaprészt illetően e törvényben meghatározott módon - egymás közt átcsoportosíthatók feltéve, ha erre az eredeti előirányzatokon felül képződő többletbevételek fedezetet biztosítanak, vagy az egyes alaprészek tényleges kiadásainak az előirányzatoktól való elmaradása várhatóan fedezetet nyújt.

(2)

(3)

(4) A megyei (fővárosi) munkaügyi központok tervezési, működési, finanszírozási és beszámolási rendjére - a Munkaerőpiaci Alapból történő finanszírozás sajátosságainak figyelembevételével - a központi költségvetési szervekre vonatkozó jogszabályok előírásai az irányadók.

(5) A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprésze terhére tárgyévén túli fizetési kötelezettség a MAT által meghatározott mértékig vállalható.

39/C. § (1) A Munkaerőpiaci Alap bevétele:

a) a munkaadói járulék;

b) a munkavállalói járulék;

c) vállalkozói járulék;

d) a rehabilitációs hozzájárulás;

e) a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben meghatározott szakképzési hozzájárulás;

f) a központi költségvetési támogatás;

g) a privatizációból származó bevételek;

h) egyéb bevételek: a Munkaerőpiaci Alap javára teljesített visszafizetések, a hatósági eljárás alapján befolyt bevételek, bírságok, kamatbevételek, a Munkaerőpiaci Alap javára teljesített önkéntes befizetések, támogatások, valamint működésével összefüggő bevételek.

(2) A Munkaerőpiaci Alapba teljesített visszafizetések azt az alaprészt növelik, amelyből a támogatást, illetőleg az ellátást folyósították.

(3) A Munkaerőpiaci Alapba önkéntes befizetések is teljesíthetők, amelyek közérdekű kötelezettségvállalásnak minősülnek.

(4) A Munkaerőpiaci Alap javára fennálló követelések a követelést nyilvántartó szervek (munkaügyi központ, Foglalkoztatási Hivatal, Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, Oktatási Minisztérium Alapkezelő Igazgatósága) döntése alapján behajthatatlanná minősíthetők. E szervek a behajthatatlan követeléseket törlik a nyilvántartásaikból.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az a követelés behajthatatlan

a) amelyre az adós ellen vezetett végrehajtás során nincs fedezet, illetve amelyre a végrehajtás során behajtott forrás nem nyújt fedezetet,

b) amelyre a felszámolás, az adósságrendezési eljárás befejezésekor a vagyonfelosztási javaslat szerinti értékben átvett eszköz nem nyújt fedezetet,

c) amelyet eredményesen nem lehet érvényesíteni, amelynél a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével,

d) amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található, és a felkutatása igazoltan nem járt eredménnyel,

e) amelyet bíróság előtt érvényesíteni nem lehet,

f) amely a hatályos jogszabályok alapján elévült.

(6) A (4)-(5) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a 39. § (3) bekezdésében meghatározott alaprészekkel szemben a Munkaerőpiaci Alap létrejöttét megelőzően keletkezett követelésekre is.

(7)

Munkaadói járulék

40. § (1) A munkaadó a munkavállaló részére munkaviszonya alapján kifizetett és elszámolt bruttó munkabér, illetmény (kereset), valamint végkielégítés, jubileumi jutalom, a betegszabadság idejére adott díjazás, személyi jövedelemadó köteles természetbeni juttatás (kivéve az Szja tv. 69. § (10) bekezdése szerinti reprezentáció, üzleti

ajándék címén nyújtott természetbeni juttatást), étkezési hozzájárulás, üdülési hozzájárulás és a munkaviszony keretében biztosított cégautó adójának 25 százaléka után 3 százalék munkaadói járulékot köteles fizetni.

(2)

Munkavállalói járulék

41. § A munkavállaló járulékként a munkaviszonya(i) alapján a munkaadótól kapott bruttó munkabér, illetmény (kereset) 1 százalékát köteles fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra, aki öregségi, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.

Rehabilitációs hozzájárulás

41/A. § (1) A munkaadó a megváltozott munkaképességű személyek foglalkozási rehabilitációjának elősegítése érdekében rehabilitációs hozzájárulás fizetésére köteles, ha az általa foglalkoztatottak létszáma a 20 főt meghaladja, és az általa foglalkoztatott megváltozott munkaképességű személyek száma nem éri el a létszám 5 százalékát (kötelező foglalkoztatási szint).

(2) A munkaadó létszámának megállapítása során a közhasznú munkavégzés, valamint közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalókat, továbbá a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény hatálya alá tartozó munkavállalókat figyelmen kívül kell hagyni.

(3) A rehabilitációs hozzájárulás éves összege a kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszám, valamint az (5) bekezdésben meghatározott rehabilitációs hozzájárulás szorzata.

(4) Az (1)-(3) bekezdés alkalmazásában létszámon a tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni.

(5) A rehabilitációs hozzájárulás mértéke 2004. január 1-jétől 117 600 Ft/fő/év. Az ezt követő időszakban a rehabilitációs hozzájárulás mértéke a tárgyévet megelőző második év - Központi Statisztikai Hivatal által közzétett - nemzetgazdasági éves bruttó átlagkeresetének 8 százaléka.

(6) A tárgyévi rehabilitációs hozzájárulásnak e törvény szerint meghatározott mértékét a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium 100 Ft-ra kerekítve a tárgyévet megelőző augusztus 31-éig a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben teszi közzé.

A munkaadói, munkavállalói járulék, valamint a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség teljesítése

42. § (1) A munkaadói és munkavállalói járulék bevallásának, befizetésének ellenőrzése az állami adóhatóság feladata.

(2) A munkaadói járulékot a munkaadó állapítja meg, vallja be, és közvetlenül fizeti be az állami adóhatóságnál kezelt számlára.

(3) A munkavállalói járulékot a munkaadó állapítja meg, vonja le, és fizeti meg, valamint saját bevallása keretében vallja be.

(4) A munkaadó a munkaadói és a levont munkavállalói járulékot az elszámlolt hónapot követő hó 20. napjáig köteles befizetni.

(5) Az állami adóhatóság a befizetett munkaadói és munkavállalói járulékot a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériummal mint a Munkaerőpiaci Alap kezelőjével az Államháztartási Hivatallal, továbbá a Magyar Államkincstár Részvénytársasággal kötött négyoldalú megállapodás alapján, az abban foglaltak szerint utalja át a Munkaerőpiaci Alap javára.

(6) Ha a munkaadó külföldi állam Magyarországon működő diplomáciai, illetőleg konzuli képviselete, továbbá nemzetközi szervezet vagy külföldön bejegyzett alapítvány magyarországi képviselete, az általa megállapított munkaadói, továbbá az általa megállapított és levont munkavállalói járulékot közvetlenül a Munkaerőpiaci Alap számlájára fizeti be.

(7) A magyar jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi munkaadónak a vele - a magyar jog hatálya alá tartozó - munkaviszonyban álló munkavállalót érintő munkaadói, valamint munkavállalói járulékkal kapcsolatos kötelezettségének teljesítése tekintetében a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvénynek (a továbbiakban: Tbj.) a külföldi munkaadó képviseletére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(8) A munkaadói és munkavállalói járulékok befizetésének e törvény által nem szabályozott kérdéseiben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(9) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a munkaadói és munkavállalói járulékok bevallásáról és befizetésének teljesítéséről negyedévenként, az ellenőrzések tapasztalatairól félévenként tájékoztatja a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumot.

(10)

42/A. § (1) A rehabilitációs hozzájárulást a fizetésére kötelezett munkaadó maga vállalja be, állapítja meg, és közvetlenül fizeti be az állami adóhatóságnál vezetett „Rehabilitációs hozzájárulás” számla javára.

(2) A rehabilitációs hozzájárulásra év közben negyedévenként előleget kell fizetni. Az előleg mértéke a mindenkorli tárgynegyedévre vonatkozó tényadatok alapján kiszámított éves rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség huszonöt százaléka. Az előleg összegét a munkaadó maga állapítja meg és fizeti be. A negyedik negyedévre előleget fizetni nem kell. A tevékenységét megkezdő kötelezett az első teljes negyedév után köteles először előlegfizetést teljesíteni.

(3) A rehabilitációs hozzájárulás e törvény által nem szabályozott kérdéseiben az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A rehabilitációs hozzájárulás tekintetében a 42. § (5) és (8) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

A Munkaerőpiaci Alap egyes alaprészei felhasználására vonatkozó sajátos szabályok

43. § (1) A foglalkoztatási alaprész iskolarendszeren kívüli felnőttképzési célra szolgáló keretre (a továbbiakban: felnőttképzési célú keret), központi keretre és a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által felhasználható (decentralizált) keretre osztható fel. A rehabilitációs alaprész központi keretre és decentralizált keretre osztható fel.

(2) A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének központi kerete felhasználható:

- a) központi foglalkoztatási, képzési és munkaerőpiaci integrációs programok és kutatások támogatására;
- b) a 18. §-ban meghatározott munkahely-teremtési támogatásra;
- c) foglalkoztatási és képzési célú közalapítványok támogatására;
- d) foglalkoztatást elősegítő támogatások továbbfejlesztésére vonatkozó kutatások és programok támogatására;
- e) az érdekegyeztetés működési feltételeinek biztosításához történő hozzájárulásra;
- f) a PHARE majd az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával megvalósuló programok hazai finanszírozására;
- g) a társadalmi párbeszéd intézményei működéséhez és fejlesztéséhez való hozzájárulásra;
- h) 1996. január 1-je előtt a Foglalkoztatási Alap terhére vállalt kötelezettségek teljesítéséből adódó kifizetésekre.

(3) A Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészének központi kerete felhasználható

a) a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának külön jogszabályban meghatározott módon történő elősegítésére,

- b) a foglalkozási rehabilitációt elősegítő programok támogatására,
- c) foglalkozási rehabilitációs képzést, rehabilitációs foglalkoztatást elősegítő közalapítványok támogatására,
- d) a PHARE és az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával megvalósuló programok hazai finanszírozására.

(4) A Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészéből finanszírozható további, a 39. § (3) bekezdésének c) pontja szerinti támogatásokat törvény vagy kormányrendelet határozza meg.

(5) A foglalkoztatási alaprész felnőttképzési célú keretét a foglalkoztatási alaprészen belül elkülönítetten kell kezelni.

(6) A felnőttképzési keret felhasználható

a) a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) hatálya alá tartozó képzések támogatására,

- b) a felnőttképzést folytató akkreditált intézmények technikai feltételei fejlesztésének támogatására,
- c) a felnőttképzés érdekében végzett fejlesztő tevékenység támogatására,
- d) az Európai Unió felnőttképzési programjaihoz való csatlakozás hazai pénzügyi forrásaihoz,
- e) a Nemzeti Felnőttképzési Intézetnek az Fktv. által meghatározott feladatai támogatására.

(7) A Nemzeti Felnőttképzési Intézet az iskolarendszeren kívüli felnőttképzési fejlesztése érdekében nyilvános pályázatot írhat ki.

(8) A (6) bekezdés c) és d) pontjaiban meghatározott célok elérése érdekében közalapítványok is támogathatók.

43/A. § (1) A képzési alaprész forrása a szakképzési hozzájárulásról és a képzési rendszer fejlesztésének támogatásáról szóló törvényben előírt szakképzési hozzájárulás, valamint az alaprész javára teljesített visszafizetések, önkéntes befizetések, támogatások, továbbá működésével összefüggő bevételek.

(2)

43/B. §

Vállalkozók ellátása munkanélküliség esetén, az ellátás anyagi fedezete

Vállalkozói járadék

44. § (1) Vállalkozói járadék illeti meg azt, aki

a) munkanélküli,

b) a munkanélkülivé válását megelőző négy éven belül legalább 365 nap időtartamig egyéni vállalkozóként vagy társas vállalkozóként folytatott tevékenységet, és e tevékenység folytatása alatt vállalkozói járulékfizetési kötelezettségének eleget tett,

c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de számára az illetékes munkaügyi központ nem tud megfelelő munkahelyet felajánlani.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha

a) a munkanélküli képzettségi szintjének, vagy a munkaügyi központ által felajánlott és a képzettségi szintnek megfelelő képzési lehetőség figyelembevételével megszerezhető képzettségének, illetőleg az általa utoljára legalább hat hónapig ellátott egyéni, illetőleg társas vállalkozói tevékenység, vagy betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelelő,

b) egészségi állapota szerint a munkanélküli a munka elvégzésére alkalmas,

c) a várható kereset a vállalkozói járadék összegét, illetőleg - amennyiben a vállalkozói járadék összege a kötelező legkisebb munkabérnél alacsonyabb - a kötelező legkisebb munkabér összegét eléri,

d) a munkahely és a lakóhely közötti naponta - tömegközlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje a három órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő nő és tíz éven aluli gyermeket egyedül nevelő férfi munkanélküli esetében a két órát nem haladja meg,

e) a munkanélküli foglalkoztatása munkaviszonyban történik.

(3) A megváltozott munkaképességű munkanélküli esetében az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltétel alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha megfelel a (2) bekezdés a)-c) és e) pontjában foglalt feltételeknek, és a munkahely és a lakóhely közötti naponta - a megváltozott munkaképességű munkanélküli által igénybe vehető közlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje a két órát nem haladja meg.

(4) A munkanélküli részére a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő, rövid időtartamú munkalehetőség is felajánlható.

45. § (1) A vállalkozói járadék összegét a vállalkozói járulék alapját képező jövedelem összegének alapulvételével kell kiszámítani. A kiszámítás során a munkanélküli munkanélkülivé válását megelőző négy naptári éven belül annak az utolsó naptári évnek a jövedelmét kell figyelembe venni, amelyben a munkanélküli legalább hat hónapon keresztül vállalkozói járulékot fizetett. Ilyen naptári év hiányában a vállalkozói járadék összegének alapjaként a munkanélkülivé válást megelőző naptári évben hatályos kötelező legkisebb munkabért kell figyelembe venni. A vállalkozói járulék befizetéséről, valamint a vállalkozói járadék alapját képező naptári év jövedelméről az állami adóhatóság igazolást állít ki.

(2) A vállalkozói járadék kiszámításának alapja az (1) bekezdésben meghatározott jövedelem havi átlagának 65 százaléka.

(3) A vállalkozói járadék egy napra eső összege a (2) bekezdésben meghatározott vállalkozói járadék alap harmincad része.

(4) A vállalkozói járadék havi összegének alsó határa megegyezik az öregségi nyugdíj - a vállalkozói járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos - legkisebb összegének 90 százalékával, felső határa pedig az így megállapított összeg kétszeresével.

(5) A vállalkozói járadéknak a szünetelést követően történő folyósítása esetén - ha a szünetelés 540 napnál hosszabb ideig tartott - a munkanélküli-járadék alsó határának számításánál az öregségi nyugdíjnak az ismételt folyósítás kezdő napján hatályos összegét kell figyelembe venni.

A vállalkozói járadék folyósításának időtartama

46. § (1) A vállalkozói járadék folyósításának időtartamát annak az időtartamnak az alapulvételével kell megállapítani, amely alatt a munkanélküli a munkanélkülivé válását megelőző négy évben egyéni vállalkozóként vagy társas vállalkozóként folytatott tevékenységet, és e tevékenység folytatása alatt vállalkozói járulékfizetési kötelezettségének eleget tett. Az előbbieken meghatározott négyéves időtartam meghosszabbodik a következő időtartamokkal, vagy azok egy részével, ha ezen időtartamok alatt a munkanélküli nem állt munkaviszonyban, és az előbbieken meghatározott vállalkozói tevékenységet sem folytatta:

- a) sor-, valamint tartalékos katonai szolgálat, továbbá a polgári szolgálat,
- b) keresőképtelenséggel járó betegség,
- c) beteg gyermek ápolására táppénzes állomány,
- d) terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély folyósítása,
- e) rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj, a rendszeres szociális járadék, az átmeneti járadék, továbbá a bányászok egészségkárosodási járadéka folyósításának,
- f) az előzetes letartóztatás, a szabadságvesztés, a javító-nevelő munka, a szigorított javító-nevelő munka és az elzárás büntetés,
- g) az ápolási díj és a gyermeknevelési támogatás folyósítása időtartamával.

(2) A vállalkozói járadék folyósítási idejének kiszámítása során öt nap járulékfizetési idő egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknapp keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.

(3) A vállalkozói járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap.

(4) A vállalkozói járadék folyósításának kezdő napja a munkanélkülinek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezését követő naptári nap.

(5) Annak részére, aki a munkaügyi központ által támogatott képzést a vállalkozói járadék folyósításának ideje alatt, annak kezdő időpontjától számított 180 napon belül kezdi meg, és a képzés időtartama alatt a vállalkozói járadék folyósítási idejét kimeríti, a vállalkozói járadékot a képzés hátralévő időtartamára - legfeljebb azonban a képzés megkezdésétől számított 365 napig - tovább kell folyósítani. A 14. § (8) bekezdésében foglaltakat ebben az esetben is alkalmazni kell.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók a munkanélküli részére, ha kérelmére a 14. § (6) bekezdésének b) pontjában meghatározott keresetpótló juttatást állapítottak meg. Ebben az esetben a vállalkozói járadék folyósítását szüneteltetni kell.

(7) A folyósítási idő számítása szempontjából a vállalkozói tevékenység időtartama csak egyszer vehető figyelembe. Ha a munkanélküli a vállalkozói járadék folyósításának számára meghatározott időtartamát teljes mértékben nem vette igénybe, az ismételt folyósításnál a járadékfolyósítás időtartamának alapját képező vállalkozói tevékenység idejét a tényleges járadékfolyósítási időtartamnak megfelelően csökkenteni kell.

A vállalkozói járadékra vonatkozó vegyes rendelkezések

46/A. § (1) A vállalkozói járadék folyósításának megszüntetésére a 28. §-ban foglaltakat, szüneteltetésére a 29. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(2) Ha a munkanélküli munkanélküli-járadékra és vállalkozói járadékra egyaránt jogosult, mindkét ellátást meg kell állapítani, és a munkanélküli-járadék folyósításának kezdő időpontja nem lehet korábbi, mint a vállalkozói járadék folyósítási idejének kimerítését követő nap.

(3) A munkanélküli-járadékra való jogosultság, illetőleg a vállalkozói járadékra való jogosultság időtartamát akkor kell összeszámítani, ha a munkanélküli legalább az egyik ellátás megállapításához szükséges jogosultsági időtartamnak több mint a felét megszerezte. Ebben az esetben azt az ellátást kell megállapítani, amely jogosultsági időtartamának több mint a felével a munkanélküli rendelkezik. Ha a munkanélküli mindkét ellátás jogosultsági időtartamának több mint a felét megszerezte, azt az ellátást kell megállapítani, amelynek jogosultsági időtartama a munkanélkülivé válást megelőzte.

(4) A vállalkozói járadékban részesülő személyt megillető jogok és kötelezettségek tekintetében e törvénynek a munkanélküli ellátásban részesülő személyre vonatkozó rendelkezéseit, a vállalkozói járadék visszafizetése tekintetében a 38. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell e fejezet szabályainak figyelembevételével. A vállalkozói járadékkal kapcsolatos államigazgatási ügyekben a VIII. fejezet szabályait kell alkalmazni.

A vállalkozói járulék

46/B. § (1) Az egyéni és a társas vállalkozó az egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem után 4 százalékos mértékű vállalkozói járulékot fizet. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra a személyre, aki öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, vagy arra jogosulttá vált. Nem kell vállalkozói járulékot fizetnie annak az egyéni és társas vállalkozónak, aki a vállalkozói tevékenysége folytatásával egyidejűleg munkaviszonyban is áll, és munkaideje eléri a heti 36 órát.

(2) Az egyéni vállalkozó köteles a vállalkozói járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap figyelembevételével negyedévenként a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni az illetékes állami adóhatóságnak úgy, hogy a járulékalap éves szinten - tekintettel a Tbj. 29. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra - elérje legalább a minimálbér naptári évre számított összegét. Járulékvallási kötelezettségét az adózás rendjéről szóló törvény szabályai szerint, az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallása, az egyszerűsített vállalkozói adózást választó egyéni vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóbevallása részeként köteles teljesíteni.

(3) A társas vállalkozó a vállalkozói járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalap figyelembevételével az önadózás szabályai szerint állapítja meg és a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig fizeti meg az illetékes állami adóhatóságnak. Bevallási kötelezettségét az adóévre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásával egyidejűleg teljesíti. A vállalkozói járulékot éves szinten - a Tbj. 28. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra is tekintettel - a minimálbér után akkor is meg kell fizetni, ha a társas vállalkozó részére jövedelmet nem fizettek és a tárgyév folyamán, a tárgyhónapig bezárólag a megfizetett járulék nem éri el a minimálbér alapulvételével számított járulék összegét.

(4) A 42. § (1), (5), valamint (7)-(8) bekezdésében foglaltakat a vállalkozói járulékfizetési kötelezettség teljesítésére vonatkozóan megfelelően alkalmazni kell. A kötelezettségek teljesítése tekintetében az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatók.

VII. Fejezet

ÁLLAMI FOGLALKOZTATÁSI SZOLGÁLAT

Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat összetétele

47. § Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat a következő szervekből áll:

- a) Foglalkoztatási Hivatal,
- b) Megyei (fővárosi) munkaügyi központok,
- c) Munkaerő-fejlesztő és -képző központok.

Foglalkoztatási Hivatal

48. § (1) A Foglalkoztatási Hivatal a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium irányítása alatt álló központi hivatal, jogi személy, önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv. A foglalkoztatáspolitikával kapcsolatos feladatai keretében ellátja

- a) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok (49. §) szakmai irányítását,
- b) a Munkaerőpiaci Alap működtetésének a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium által hatáskörébe utalt feladatait,
- c) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok (49. §) jogalkalmazó tevékenységének szakmai irányítását,
- d) az egységes foglalkoztatási nyilvántartás fejlesztését és működtetését,
- e) az állami foglalkoztatási szolgálat humánerőforrás fejlesztési feladatait,
- f) a munkanélküli ellátások, a foglalkoztatást elősegítő támogatások, valamint a munkaerő-piaci szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos módszertani feladatokat,
- g) a munkanélküli ellátások, a foglalkoztatást elősegítő támogatások és a munkaerő-piaci szolgáltatások nyújtását támogató informatikai rendszerek fejlesztését és működtetését,
- h) az állami foglalkoztatási szolgálat központosított vagyongazdálkodási feladatait,
- i) az állami foglalkoztatási szolgálat nyilvántartásain alapuló statisztikai feldolgozási, elemzési és tájékoztatási feladatokat,
- j) a munkaerő-piaci előrejelzések és statisztikák elkészítésével, elemzésével kapcsolatos feladatokat, valamint az ezeken alapuló közhasznú tájékoztatás nyújtását,
- k) a megyei (fővárosi) munkaügyi központok (49. §) hatósági ellenőrzési feladatainak szakmai koordinálását,

- l) a több megyét érintő munkaerő-piaci programok koordinálását,
- m) az Európai Foglalkoztatási Szolgálathoz (EURES-hez) történő csatlakozás magyarországi feltételeinek megteremtésével kapcsolatos, valamint az azzal összefüggő fejlesztési és működtetési feladatokat,
- n) a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által meghatározott egyéb feladatokat.

(2)

(3) A Foglalkoztatási Hivatal élén főigazgató áll, akit - a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium közigazgatási államtitkárának javaslatára - a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter bíz meg, vonja vissza a megbízást és gyakorolja felette az egyéb munkáltatói jogokat. A főigazgató és helyettesei minisztériumi főosztályvezetői besorolású köztisztviselők.

Megyei (fővárosi) munkaügyi központ

49. § (1) A megyei (fővárosi) munkaügyi központ (a továbbiakban: munkaügyi központ) jogi személy, önállóan gazdálkodó, központi költségvetési szerv, a megyei (fővárosi) önkormányzattól független hatóság.

(2) A munkaügyi központ

- a) központi szervezeti egységekből,
- b) kirendeltségekből, és
- c)

áll.

(3) A munkaügyi központ igazgatóját a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium közigazgatási államtitkárának javaslatára a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter bízta meg, és vonja vissza a megbízását, amelyhez a területileg illetékes munkaügyi tanács előzetes véleményét be kell szerezni. A munkaügyi központ igazgatója feletti egyéb munkáltatói jogokat a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által kijelölt helyettes államtitkár gyakorolja. A munkaügyi központ igazgatója minisztériumi főosztályvezetői besorolású köztisztviselő.

(4)

50. § (1) A munkaügyi központ központi szervezeti egységei útján

- a) ellátja a Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeinek a megyében történő működtetésével kapcsolatos megyei szintű feladatokat,
- b) ellátja a külföldiek magyarországi munkavállalásának engedélyezésével, valamint a polgári szolgálattal kapcsolatos feladatokat,
- c) végzi a munkaügyi tanács titkársági teendőit,
- d) irányítja a kirendeltségeit,
- e) információkat gyűjt és nyújt a megye (főváros) munkaerőpiaci folyamatairól, helyzetéről, prognózisokat készít a várható változásokról,
- f) orientálja az iskolafenntartókat a képzési struktúra és a beiskolázási mértékek meghatározásában,
- g) rehabilitációs munkacsoportot hoz létre, és működtet a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási rehabilitációjának elősegítése érdekében,
- h) elősegíti a csoportos létszámleépítések által okozott foglalkoztatáspolitikai problémák megoldását,
- i) ellátja a Munkaerőpiaci Alapból folyósított támogatások felhasználásának, valamint a munkanélküli ellátásokra való jogosultságnak - ez utóbbi tekintetében az 51. § (1) bekezdésének a) pontjába nem tartozó - hatósági ellenőrzését,
- j) gyakorolja az 56/A. §-ban meghatározott rendbíróság kiszabásával kapcsolatos jogokat, továbbá
- k) irányítja a megyei (fővárosi) munkaügyi szervezet foglalkozási rehabilitációval kapcsolatos tevékenységét,
- l) ellátja jogszabály által hatáskörébe utalt egyéb feladatokat.

(2) Az (1) bekezdés i)-j) pontjában meghatározott ellenőrzési tevékenysége során a munkaügyi központ képviselője

- a) az ügyféltől felvilágosítást kérhet, az ellenőrzési tevékenységgel összefüggő nyilvántartásokba betekinthez,
- b) a személyazonosság megállapítására alkalmas okmány (személyi igazolvány, útlevel, vezetői engedély stb.) felmutatására szólíthatja fel azt a személyt, akinek személyazonosságát meg kell állapítania,
- c) AM könyve bemutatására hívhatja fel azt a személyt, akinek alkalmi foglalkoztatásához a munkaadó részére támogatást állapított meg.

(3) A munkaügyi központ központi szervezeti egységének képviselője az ellenőrzés tapasztalatai alapján köteles a szükséges intézkedéseket megtenni, így különösen

- a) javaslatot tenni a munkanélküli ellátás, a foglalkoztatást elősegítő támogatás folyósításának szüneteltetésére, illetőleg megszüntetésére,
- b) az ellenőrzött személy vagy szerv figyelmét felhívni a tapasztalt jogszabálysértésre,

- c) más szervezet intézkedés végett megkeresni,
- d) szabálysértési, illetőleg bírósági eljárást kezdeményezni,
- e) rendbírságot kiszabni.

A munkaügyi központ kirendeltsége

50/A. § A munkaügyi központ kirendeltsége ellátja

- a) a munkanélküliek nyilvántartásba vételével,
- b) a munkaközvetítéssel, a munka- és pályatanácsadói és egyéb tevékenységgel,
- c) a munkanélküli ellátások, továbbá egyes foglalkoztatást elősegítő támogatások megállapításával, megszüntetésével és visszakövetelésével kapcsolatos, valamint
- d) a munkaügyi központ igazgatója által a hatáskörébe utalt feladatokat.

A megyei (fővárosi) munkabiztonsági és munkaügyi felügyelőség

51. §

51/A. § (1) A munkaügyi központ és a települési önkormányzat megállapodhat a munkanélküli járadékban, pályakezdekők munkanélküli segélyében részesülő munkanélküliek ellenőrzéséről. A megállapodás alapján a települési önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: jegyző) hatósági ellenőrzést végez arra vonatkozóan, hogy az önkormányzat területén állandó vagy ideiglenes lakóhellyel rendelkező, munkanélküli járadékban, pályakezdekők munkanélküli segélyében részesülő munkanélküli folytat-e e törvénybe ütköző kereső tevékenységet.

(2) Megállapodás esetén az (1) bekezdésben meghatározott ellátásban részesülő, az önkormányzat területén állandó vagy ideiglenes lakóhellyel rendelkező munkanélküliekről a munkaügyi központ tájékoztatja a jegyzőt.

(3) A jegyző az (1) bekezdésben meghatározott ellátás folyósítása alatt történő kereső tevékenység folytatásáról és annak bizonyítékairól írásban tájékoztatja a munkaügyi központot.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzés eredményeként a munkanélküli járadék, a pályakezdekők munkanélküli segélyének folyósítását a munkaügyi központ megszünteti, a települési önkormányzat ezen ellátások - a 28. § (3) bekezdésében meghatározott időtartamra járó - összegének megfelelő támogatásban részesül. A támogatást a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészének központi pénzügyi keretéből kell folyósítani, és az a 16/A. §-ban, valamint 17. §-ban meghatározott célokra használható fel.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott megállapodásban az önkormányzat vállalja, hogy az e címen kapott támogatást elkülönítetten kezeli, és félévenként tájékoztatja a munkaügyi központot annak felhasználásáról.

(6) Ha az önkormányzat a támogatást a (4) bekezdésben meghatározott céltól eltérően használja fel, a munkaügyi központ a megállapodást felbontja, és az önkormányzat köteles a támogatás visszafizetésére.

(7) A támogatást a települési önkormányzat részére az ellátást megszüntető határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell folyósítani. A folyósítás lebonyolítása a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium és a Belügyminisztérium megállapodása szerint történik.

(8)

(9) A munkanélkülit az (1) bekezdésben meghatározott ellenőrzés során a jegyzővel szemben is terheli a jelentkezési és rendszeres kapcsolattartási kötelezettség.

52. § A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletben határozza meg az Állami Foglalkoztatási Szolgálat irányítására, a szervezetbe tartozó egyes szervek hatáskörére, egymás közötti kapcsolatára, továbbá a munkaügyi központ kirendeltségeinek illetékességére vonatkozó részletes szabályokat.

Munkaerőfejlesztő és -képző központ

53. §

53/A. §

VIII. Fejezet

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

54. § (1) Az e törvényben meghatározott jogok gyakorlásával és kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos ügyekben az államigazgatási eljárás általános szabályait kell alkalmazni e fejezet szabályainak figyelembevételével.

(2) A 43. § (2) bekezdésének a) pontja, továbbá a pályázat alapján nyújtható foglalkoztatást elősegítő támogatások esetében a pályázati felhívásban az elbírálásra nyitva álló határidő legfeljebb kilencven napban állapítható meg.

(3) Ha a munkanélküli körülményeiben olyan változás következik be, hogy az 58. § (5) bekezdés d) pontjának 1-4. alpontjaiban meghatározott feltételek nem állnak fenn, illetőleg az 58. § (6) bekezdése d) pontjának 2., valamint 6. alpontjaiban meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, és a mulasztását nem menti ki, a munkaügyi központ a változás bekövetkezésének, illetőleg a kötelezettség elmulasztásának időpontjától törli a nyilvántartásból.

(4) A nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre e törvény rendelkezéseit az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.

54/A. § (1) A megállapító szerv az e törvényen, valamint a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályon alapuló igényét foglalkoztatást elősegítő támogatás esetében öt év, munkanélküli ellátás esetében három év alatt érvényesítheti. Ha a követelésre alapot adó magatartás bűncselekmény, a követelés három, illetőleg öt éven túl sem évül el mindaddig, amíg a büntethetőség el nem évül.

(2) Az e törvény alapján esedékessé vált és fel nem vett ellátást az esedékességtől számított egy éven belül lehet felvenni.

(3) Az igény elévülése az esedékessé válás napján kezdődik. Az igény elévülését hivatalból kell figyelembe venni. Az elévülés utáni teljesítést elévülés címén visszakövetelni nem lehet.

(4) Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból hat hónapnál kevesebb van hátra.

(5) Az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja. Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülés megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az elévülési idő újra kezdődik. Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

55. § (1) A munkaügyi központ kirendeltsége a saját nevében hoz határozatot

a) a munkanélküliek nyilvántartásba vételével és a nyilvántartásból való törléssel,

b) a munkanélküli ellátás megállapításával, szüneteltetésével, megszüntetésével és visszakövetelésével,

c) a foglalkoztatást elősegítő egyes támogatások megállapításával, megszüntetésével és visszakövetelésével kapcsolatos ügyekben.

(2) A munkaügyi központ központi szervezeti egysége a munkaügyi központ nevében hoz határozatot a külföldiek magyarországi munkavállalásának engedélyezésével, a polgári szolgálattal, a rendbírsággal kapcsolatos, valamint a hatáskörébe utalt egyéb ügyekben.

(3) Ha első fokon

a) a munkaügyi központ kirendeltsége hozott határozatot, a fellebbezést a munkaügyi központ igazgatója,

b) a munkaügyi központ központi szervezeti egysége hozott határozatot, a fellebbezést a Foglalkoztatási Hivatal bírálja el.

56. § (1) A Munkaerőpiaci Alap javára fennálló - a jogszabályban meghatározott kis összegű követelés értékhatárát meghaladó - tartozás adók módjára behajtandó köztartozás.

(2) A Munkaerőpiaci Alap pénzeszközeinek hatékony felhasználására, valamint az azokból történő téves kifizetések elkerülése érdekében, ha a tényállás tisztázott,

a) a munkanélküli ellátás iránti kérelemnek helyt adó,

b) a munkanélküli ellátás folyósítását szüneteltető, valamint megszüntető, továbbá

c) a foglalkoztatást elősegítő támogatás folyósítását megszüntető határozat azonnali végrehajtása elrendelhető.

(3) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, a munkaügyi központ központi szervezeti egysége, valamint kirendeltsége által mérlegelési jogkörben hozott határozat ellen akkor van helye jogorvoslatnak, ha a kérelem elutasítására a jogszabályban meghatározott feltételek hiánya miatt került sor, vagy a határozatot hozó szerv a mérlegelési jogkör gyakorlására irányadó jogszabályban meghatározott szabályokat megsértette.

(4)

56/A. § (1) Rendbírságot köteles fizetni

a) az a munkaadó, munkavállaló, egyéb szerv, illetőleg személy, aki e törvényben, valamint a felhatalmazása alapján hozott jogszabályban, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 94/D. §-ában és 193/D. §-

ának (1) bekezdésében, továbbá államigazgatási határozatban meghatározott bejelentési [kivéve a 8. § (5) bekezdés b) pontjában, valamint a 36. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettséget], nyilvántartási, adatszolgáltatási kötelezettségének nem, vagy nem az előírt módon tesz eleget, valótlan adatot szolgáltat, vagy az 50. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott ellenőrzést akadályozza;

b) az a felszámoló, aki a Bér garancia Alapról szóló 1994. évi LXVI. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A rendbírság összege 1000 forinttól 100 000 forintig terjedhet. Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a rendbírságot munkavállalónként kell kiszabni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott rendbírság kiszabására a munkaügyi központ központi szervezeti egysége jogosult. A befizetett rendbírság hatvan százaléka a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészét növeli, negyven százaléka saját bevétel, ami személyi juttatásokra nem használható fel.

(4) A rendbírság kiszabására, továbbá a törvény végrehajtásához szükséges nyilvántartások vezetésére vonatkozó szabályokat a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter rendeletben állapítja meg.

57. § A Foglalkoztatási Hivatal és a munkaügyi központ határozata - ide nem értve az 56. § (3) bekezdése szerinti határozatot - bíróság által megváltoztatható.

Adatvédelmi rendelkezések

57/A. § (1) A Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, a Foglalkoztatási Hivatal, az OMMF és a munkaügyi központ a munkanélküli-ellátásokkal, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokkal, a munkaerőpiaci szolgáltatásokkal, továbbá a külföldiek magyarországi foglalkoztatásával kapcsolatos tevékenysége, valamint hatósági ellenőrzése során, továbbá a munkaügyi adatszolgáltatásra kötelezett munkaadó e tevékenységével összefüggésben a külön jogszabályban meghatározott TAJ-számot alkalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szervek a jogszabályban meghatározott feladataik az - 57/B-57/D. §-okban meghatározott feladatokat kivéve - ellátásával összefüggésben a következő adatok nyilvántartására jogosultak:

- a) személyi adatok (név, leánykori név, anyja neve, születési hely, év, hónap, nap),
- b) állampolgárság,
- c) lakóhely (tartózkodási hely),
- d) foglalkozás, munkahely, munkakör (tevékenység),
- e) a munkanélküli ellátás, a foglalkoztatást elősegítő támogatás, valamint a munkaerőpiaci szolgáltatás megállapításához és igénybeviteléhez e törvényben és más törvényben meghatározott adatok,
- f) iskolai végzettség(ek), szakképzettség(ek),
- g) jövedelemre vonatkozó adatok,
- h) munkáltató adatai (név, cím, székhely, telephely, gazdálkodási forma, adószám, TB nyilvántartási szám, TAJ szám, KSH szám).

(3) A (2) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból

a) a nyugdíj- és egészségbiztosítás szervei az ellátás megállapítása, folyósítása, ellenőrzése céljából a TAJ szám alkalmazásával az a)-c), e) és g) pontjai,

b) a szociális igazgatás szervei a munkanélküliek jövedelemplótló támogatása és a rendszeres szociális segély megállapítása céljából a TAJ szám alkalmazásával az a)-c) és e) pontjai,

c) az állami adóhatóság szervei az adókötelezettség ellenőrzése, valamint a munkaadói és munkavállalói járulékok bevallásának és befizetésének ellenőrzése céljából az a), c), d), e) és g) pontjai szerinti adatok igénylésére jogosultak.

(4)

(5) Az (1) bekezdésben megjelölt szervek más szerv és természetes személy részére adatot csak jogszabályban meghatározott módon szolgáltathatnak.

(6) A (3) bekezdés alapján adatigénylésre jogosult szervek felé a Foglalkoztatási Hivatal kapcsolati kódot képezhet, a nyilvántartásában szereplő személyekre vonatkozó adatszolgáltatás igénylése, teljesítése, valamint az adatszolgáltatást kérő nyilvántartásának karbantartása céljából.

(7) A kapcsolati kód tartalmát és képzési szabályait a Foglalkoztatási Hivatal határozza meg. A kapcsolati kódot az adatkezelés céljának teljesülése után a Foglalkoztatási Hivatal és az adatkerő nyilvántartásából törölni kell.

(8) A (2) bekezdés szerinti adatok statisztikai célra felhasználhatók és statisztikai célú felhasználásra - személyazonosításra alkalmatlan módon átadhatók.

(9) Az (1) bekezdésben meghatározott szervek kötelesek adatvédelmi szabályzatot kiadni.

Egységes Munkaügyi Nyilvántartásra vonatkozó rendelkezések

57/B. § (1) Az európai közösségi jog alapján fennálló statisztikai adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése feltételeinek megteremtése, a munkaviszonyra vonatkozó információs önrendelkezési jog érvényesülésének elősegítése, a munkaügyi ellenőrzés hatékonyságának növelése érdekében Egységes Munkaügyi Nyilvántartást (a továbbiakban: Nyilvántartás) kell létrehozni és működtetni.

(2) A Nyilvántartás az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvényben meghatározott alkalmi foglalkoztatás kivételével a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény hatálya alá tartozó munkaviszonyok (3) bekezdésben foglalt adatainak nyilvántartását tartalmazza.

(3) A Nyilvántartás a (2) bekezdésben meghatározott munkaviszonyokat, illetőleg ahhoz kapcsolódóan a munkavállalókat és munkaadókat a következő adatok szerint tartja nyilván:

A) Munkavállaló adatai:

a) személyi adatok (név, születéskori név, nem, anyja neve, születési helye, dátuma),

b) TAJ-szám,

c) állampolgárság,

d) személyi alapbér,

e) munkaidő hossza (teljes munkaidő, részmunkaidő),

f) a bejelentett munkaviszonyban ellátott munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettség, szakképzettség,

g) a saját adatokhoz való hozzáférést biztosító kód.

B) Munkaadó adatai:

a) adószám, adószámmal nem rendelkező magánszemély munkaadó esetében adóazonosító jel,

b) megnevezés,

c) telephely címe,

d) székhely címe,

e) saját adatokhoz való hozzáférést biztosító kód.

C) A munkaviszony kezdetének és megszűnésének időpontja.

(4) A munkaadónak a Nyilvántartás adatbázisának létrehozása és működtetése érdekében, a Nyilvántartást működtető szervvel szembeni bejelentési kötelezettségét az 57/E. § tartalmazza.

57/C. § (1) Az 57/B. § (3) bekezdésében meghatározott adatokból adatok igénylésére jogosultak - az 57/B. § (3) bekezdése A) pontjának d) alpontjában meghatározott adat, valamint a saját adatokhoz való hozzáférést biztosító kód kivételével -

a) TAJ-szám alkalmazásával

aa) a nyugdíj- és egészségbiztosítás szervei a társadalombiztosítási szabályokban előírt bejelentési kötelezettség teljesítésének ellenőrzése, az ellátás megállapítása, folyósítása, ellenőrzése,

ab) a szociális igazgatás szerve a munkanélküliek jövedelemptólló támogatása továbbfolyósítása és a rendszeres szociális segély megállapítása;

b) az állami adóhatóság szervei az adókötelezettség ellenőrzése, valamint a munkaviszonyból származó jövedelmet terhelő valamennyi járulék és hozzájárulás bevallásának és befizetésének ellenőrzése;

c) az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség és megyei (fővárosi) felügyelősegei a munkaviszony létesítésével, valamint megszűnésével és megszüntetésével kapcsolatos bejelentési kötelezettség, továbbá a munkanélküli-ellátásra való jogosultság ellenőrzése;

d) a Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium, a Foglalkoztatási Hivatal, továbbá a megyei (fővárosi) munkaügyi központ a munkanélküli-ellátásra való jogosultság, valamint az e törvényben és végrehajtási szabályaiban meghatározott támogatások feltételeinek ellenőrzése;

e) a menekültügyi hatóság, valamint a központi és területi idegenrendészeti hatóság a törvényben meghatározott feladatainak ellátásához szükséges adategyeztetés céljából.

(2) Az 57/B. § (3) bekezdésében meghatározott adatok statisztikai célra felhasználhatók, és az 57/B. § (3) bekezdése A) pontjának d) alpontjában meghatározott adat, valamint a saját adatokhoz való hozzáférést biztosító kód kivételével a Központi Statisztikai Hivatal részére egyedi azonosításra alkalmas módon átadhatók.

(3) Az 57/B. § (3) bekezdése A) pontjának d) alpontjában meghatározott adat csak statisztikai célra használható fel és ahhoz kizárólag a munkavállaló férhet hozzá.

(4) A munkaadó és a munkavállaló a saját adataikhoz a megfelelő azonosítók alkalmazásával hozzáférhetnek, azokról, illetve felhasználásukról tájékoztatást kérhetnek.

(5) A Nyilvántartásból adat más szerv és természetes személy részére csak jogszabályban meghatározott módon szolgáltatatható.

57/D. § (1) Az Egységes Munkaügyi Nyilvántartást a Foglalkoztatási Hivatal szervezetébe tartozó Munkaügyi Nyilvántartó Központ működteti. A Foglalkoztatási Hivatal az adatfeldolgozás egyes részfeladataival más szervezetet is megbízhat.

(2) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság - külön megállapodásban foglaltak szerint - az (1) bekezdésében meghatározott, a Nyilvántartást működtető szerv rendelkezésére bocsátja a munkavállalóknak és a munkaadóknak a 2002. és 2003. évekre vonatkozó, következő adatait:

- a) a munkaadó adószáma, megnevezése, egyéb cégadatai a Nyugdíjbiztosítási Egyéni Nyilvántartó Lap szerint,
- b) a munkaadónál munkaviszonyban álló munkavállaló neve, születéskori neve, születési helye, születési dátuma, anyja neve,
- c) társadalombiztosítási azonosító jele.

(3) Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár - külön megállapodásban foglaltak szerint - az (1) bekezdésben meghatározott, a Nyilvántartást működtető szerv rendelkezésére bocsátja a munkavállalóknak és a munkaadóknak a 2004. január 1-jétől 2004. április 30-ig terjedő időtartamra vonatkozó, a (2) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott adatait, továbbá a munkaadók megnevezését, adószámát és egyéb, az OEP nyilvántartásában szereplő cégadatait.

57/E. § (1) Az a munkaadó, aki - az alkalmi munkavállalói könyvvél történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvényben meghatározott alkalmi foglalkoztatás kivételével - a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény hatálya alá tartozó munkaviszonyban munkavállalót foglalkoztat, köteles bejelenteni az 57/D. § (1) bekezdésében meghatározott, a Nyilvántartást működtető szervnek.

- a) a munkaszerződés megkötését követően, legkésőbb a munkavállaló munkába lépéséig a munkaviszony létrejöttének időpontját,
- b) legkésőbb a munkaviszony megszűnését, illetőleg megszüntetését követő napon a megszűnés időpontját.

(2) Az (1) bekezdés a)-b) pontjában foglalt bejelentésnek tartalmaznia kell továbbá a munkavállalónak az 57/B. § (3) bekezdése A) pontjának a)-f) alpontjában, valamint a munkaadónak az 57/B. § (3) bekezdése B) pontjának a)-d) alpontjában meghatározott adatait.

(3) Ha a bíróság jogerősen megállapítja, hogy a munkaadó a munkavállaló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, és a munkavállalót eredeti munkakörében tovább foglalkoztatják, a bírósági ítélet által tartalmazott, az (1) bekezdésben foglaltakat érintő változást a munkaadó legkésőbb a bírósági ítélet közlését követő napon köteles bejelenteni.

(4) Ha a bíróság jogerősen megállapítja, hogy a munkaadó a munkavállaló munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, azonban a munkavállaló nem kéri vagy a munkaadó kérelmére a bíróság mellőzi a munkavállaló eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a munkaadó a munkaviszonynak a jogellenességet megállapító ítélet jogerőre emelkedésének napján történő megszűnését az ítélet jogerőre emelkedéséről történő értesítését követő napon köteles bejelenteni.

(5) Ha a munkaviszony fennállásáról hatósági határozat, bírósági ítélet, vagy a munkaadó és a munkavállaló megállapodása a munkavégzés megkezdését követően utólag rendelkezik, a munkaadó az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott bejelentési kötelezettségét a megállapodás megkötését, illetőleg a hatósági határozat vagy bírósági ítélet jogerőre emelkedéséről történő értesítést követő napon a munkaviszony kezdetének időpontjára visszamenőleges hatállyal köteles teljesíteni.

(6) Az 57/D. § (1) bekezdésében meghatározott, a Nyilvántartást működtető szerv a munkaadónak visszaigazolja az e §-ban meghatározott bejelentési kötelezettségének teljesítését.

Fogalom meghatározások és záró rendelkezések

58. § (1) Ez a törvény 1991. március hó 1. napján lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépésekor juttatásban vagy támogatásban részesülők esetében a juttatást, illetve a támogatást a megállapításkor hatályos jogszabályok szerint kell tovább folyósítani.

(3)

(4) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályon kívül helyezendő jogszabályokat és rendelkezéseket a Kormány állapítja meg.

(5) E törvény alkalmazásában

a) munkaviszonyon: a magyar jog hatálya alá tartozó munkaviszonyt, közszolgálati jogviszonyt, közalkalmazotti jogviszonyt, bírósági és igazságügyi, valamint ügyészségi szolgálati viszonyt, a biztosított bedolgozói - és az 1994. június 1-jét megelőzően létesített - ezzel egy tekintet alá eső bedolgozói jogviszonyt, a hivatásos nevelő szülői jogviszonyt, a szövetségi tag munkaviszony jellegű munkavégzésre irányuló jogviszonyát, fegyveres és rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjának szolgálati viszonyát kell érteni,

b) munkavállaló: az, aki az a) pontban meghatározott munkaviszonyban áll,

c) munkaadó: az a jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, illetve magánszemély és annak jogi személyiséggel nem rendelkező társasága, aki munkavállalót foglalkoztat, vagy foglalkoztatni kíván. A 7. § (4) bekezdésének alkalmazásában munkaadó az is, aki külföldit az a) pontban fel nem sorolt jogviszony alapján foglalkoztat, valamint akinek külföldi munkaadóval kötött magánjogi szerződése teljesítése érdekében végez munkát külföldi magánszemély Magyarországon,

d) munkanélküli: az a személy, aki

1. a munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel rendelkezik, és
2. oktatási intézmény nappali tagozatán nem folytat tanulmányokat, és
3. öregségi nyugdíjra nem jogosult, és
4. az alkalmi foglalkoztatásnak minősülő jogviszony kivételével munkaviszonyban nem áll és egyéb kereső tevékenységet sem folytat, és
5. elhelyezkedése érdekében együttműködik a munkaügyi központ kirendeltségével, és
6. akit a munkaügyi központ kirendeltsége munkanélküliként nyilvántart.

Az 1. pontban foglalt rendelkezés alkalmazása során az EGT állampolgár munkanélküliként akkor is nyilvántartásba vehető, ha Magyarországon engedély alapján végezhet munkát.

e) kereső tevékenység: - az 1-2. pontban foglaltak figyelembevételével - minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár, továbbá kereső tevékenységet folytatónak kell tekinteni azt a személyt is, aki vállalkozói igazolvánnyal rendelkezik, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, illetve aki a társaság vezető tisztségviselője vagy a társasági szerződésben közreműködési/munkavégzési kötelezettsége/joga fel van tüntetve.

1. Az olyan munkavégzés, amelyért jogszabály alapján tiszteletdíj jár, akkor minősül kereső tevékenységnek, ha a havi tiszteletdíj mértéke a kötelező legkisebb munkabér 30 százalékát meghaladja.

2. A mezőgazdasági őstermelői igazolvánnyal folytatott tevékenység akkor minősül kereső tevékenységnek, ha az abból származó bevételt a személyi jövedelemadóról szóló szabályok szerint a jövedelem kiszámításánál figyelembe kell venni,

f) közfeladat: a módosított 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 74/G. § (2) bekezdésében meghatározott feladat,

g) kötelező legkisebb munkabér, minimálbér: a jogszabályban meghatározott kötelező legkisebb havi munkabér legmagasabb mértéke,

h) öregségi nyugdíjkorhatár: a személyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár, a társadalombiztosítási jogszabályok által egyes munkakörökben biztosított karkedvezmény figyelembevételével,

i) öregségi nyugdíjra jogosult személy: aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló jogszabályok által egyes munkakörökben biztosított karkedvezmény figyelembevételével - elérte, és az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkezik, továbbá az is, aki előrehozott öregségi nyugdíjban, korengedményes nyugdíjban, bányásznyugdíjban, egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjában, a Magyar Alkotóművészeti Közalapítványtól öregségi nyugdíjban, valamint szolgálati nyugdíjban részesül,

j) munkaközvetítő tevékenység: olyan szolgáltatások összessége, amelynek célja a munkát keresők és a munkát kínálók találkozásának elősegítése,

k) pályakezdő munkanélküli: a 25. életévét - felsőfokú végzettségű személy esetén 30. életévét - be nem töltött, a munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel rendelkező, a munkaügyi központ által nyilvántartott munkanélküli, feltéve, ha munkanélküli járadékra a tanulmányainak befejezését követően nem szerzett jogosultságot. Nem tekinthető pályakezdő munkanélkülinek, aki

1. terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben részesül,
2. előzetes letartóztatásban van, szabadságvesztés, illetve elzárás büntetését tölti,
3. sor- vagy tartalékos katonai szolgálatot, továbbá polgári szolgálatot teljesít,

l) rövid időtartamú munka: olyan, a munkaügyi központ által felajánlott, vagy a munkanélküli által megtalált munka, amelynek időtartama összefüggően a 90 napot nem haladja meg,

m) megváltozott munkaképességű személy: aki testi vagy szellemi fogyatékos, vagy akinek az orvosi rehabilitációt követően munkavállalási és munkahelymegtartási esélyei testi vagy szellemi károsodása miatt csökkennek. Ettől eltérően a 41/A. § alkalmazása szempontjából a megváltozott munkaképességű személy fogalmát külön jogszabály határozza meg,

n) alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony: az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény 2. §-ának (1)-(2) bekezdésében meghatározott jogviszony,

o) közhasznú tevékenység: a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 26. §-ának c) pontjában felsorolt tevékenységek,

p) háztartás: a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 4. §-a (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott személyek,

q) jövedelem: az Szt. 4. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott jövedelem,

r) egyedülálló: az a személy, aki hajadon, nőtlen, özvegy, elvált, házastársától külön él és nincs élettársa,

s) egyéni vállalkozó: a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének e) pontja szerint biztosított, a Tbj. 4. §-ának b) pontjában meghatározott személy,

t) társas vállalkozó: a Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének f) pontja szerint biztosított, a Tbj. 4. §-ának d) pontjában meghatározott személy,

u) egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem: a Tbj. 24. §-ának (1) bekezdésében, 27. §-ának (2)-(3) bekezdésében, 28. §-ának (1)-(2) bekezdésében, 29. §-ának (3)-(5) bekezdésében, valamint 29/A. §-ában meghatározott jövedelem,

v) társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelem: a Tbj. 4. §-ának k) pontjában, 20. §-ában, 27. §-ának (1) bekezdésében, 29. §-ának (1)-(2) bekezdésében, 29/A. §-ában meghatározott jövedelem.

(6) A törvény alkalmazásában a

a) a munkavállaló rendes felmondásán, a köztisztviselő, a közalkalmazott, valamint a fegyveres erők, a fegyveres testületek és rendészeti szervek hivatásos állományú tagjának lemondását;

b) munkaviszonynak a munkáltató részéről rendkívüli felmondással történő megszüntetésén a közszolgálati jogviszony hivatalvesztéssel, a közalkalmazotti jogviszony elbocsátással, valamint a hivatásos és szerződéses állományú jogviszonynak a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 53. §-a e)-f) pontjában, 56. §-a (2) bekezdésének b) pontjában, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 56. §-ának e)-f) pontjában, és 59. §-ának c) pontjában;

c) a munkaviszonynak a munkaadó részéről rendes felmondással történő megszüntetésén a közszolgálati és a közalkalmazotti jogviszonynak felmentéssel történő megszüntetését is érteni kell;

d) az (5) bekezdés d) pontjának 5. alpontja alkalmazásában a megyei (fővárosi) munkaügyi központ kirendeltségével együttműködik az, aki:

1. a kirendeltségnél jelentkezik és munkanélküliségét történő nyilvántartásba vételét kéri, és

2. a kirendeltség által meghatározott időpontban, de legalább háromhavonként jelentkezik a kirendeltségnél, és

3. az (5) bekezdés d) pontjának 1-4. alpontjaiban meghatározott körülményeiben bekövetkezett változást annak bekövetkeztétől számított 8 napon belül bejelenti a munkaügyi központ kirendeltségének,

4. a felajánlott munkalehetőségeket mérlegeli, és

5. maga is részt vesz megfelelő munkahely felkutatásában, és

6. a saját maga által talált vagy a kirendeltség által felkínált megfelelő munkahelyen munkaviszonyt létesít, illetve a kirendeltség által felkínált képzési lehetőséget elfogadja.

(7) Ahol jogszabály munkaügyi szakigazgatási szervet, munka- vagy munkaerőközvetítő szervet, munkaügyi szolgáltató irodát említ, ezen a munkaügyi központot kell érteni.

(8) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg

a) a munkanélküli-járadék folyósításának,

b) a 32. § (1) bekezdésének d) pontjában, valamint e § (5) bekezdése d) pontjának 1. alpontjában és (6) bekezdésének d) pontjában meghatározott együttműködési kötelezettség teljesítésének,

c) az EGT tagállamaiban történő munkahelykereséssel kapcsolatos költségtérítés feltételeinek és odaítélésének,

d) a foglalkoztatási alaprész felnőttképzési kerete felhasználásának, valamint

e) a 41/A. § (4) bekezdésében meghatározott átlagos statisztikai állományi létszám számításának,

f) az informatikai és hírközlési miniszterrel egyetértésben az Egységes Munkaügyi Nyilvántartás keretében használt, a munkaadó és a munkavállaló által, a saját adatokhoz való hozzáférést biztosító kód, továbbá a munkaügyi ellenőrzés számára a hatósági hozzáférést biztosító kód képzésének, kiadásának és alkalmazásának szabályait.

(9) Ahol e törvény

a) gyermekgondozási díjat, gyermekgondozási segélyt, terhességi gyermekágyi segélyt, gyermeknevelési támogatást, ápolási díjat, öregségi nyugdíjat, rokkantsági, valamint baleseti rokkantsági nyugdíjat, rendszeres szociális járadékot, átmeneti járadékot, továbbá bányászok egészségkárosodási járadékát,

b) munkaviszonyt

említ, azon az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően az EGT tagállamaiban hatályos jogszabályok szerinti megfelelő ellátásokat és jogviszonyokat is érteni kell.

(10) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg a munkaügyi nyilvántartási és bejelentési kötelezettségre, valamint a bejelentési kötelezettség teljesítésének visszaigazolására vonatkozó szabályokat.

59. § (1) E törvény rendelkezéseit az Európai Gazdasági Térség tagállamai tekintetében az Európai Közösségben migráns munkavállalókról, önálló vállalkozókról, diákokról, nyugdíjasokról és magukat önerőből eltartókról, valamint családtagjaikról szóló közösségi jogszabályok szerint kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a munkanélküli járadék összegének kiszámítására vonatkozó, valamint a munkanélküli járadékra való jogosultsági időt meghatározó rendelkezéseit az Európai Gazdasági Térség tagállamai tekintetében az Európai Közösségek migráns munkavállalóinak, önálló vállalkozóinak, valamint ezek családtagjainak szociális biztonsága tárgy körében elfogadott közösségi rendeletek hatálya alá tartozó személyekre és ellátásokra e közösségi rendeletek szabályai szerint kell alkalmazni.

(3) E törvény alkalmazásában Európai Gazdasági Térségen az Európai Gazdasági Térségről szóló egyezményhez csatlakozott államokat kell érteni.

(4) E törvény alkalmazásában

a) EGT állampolgár: az Európai Gazdasági Térségről szóló egyezményhez csatlakozott állam állampolgára,

b) EGT állampolgár hozzátartozója: az EGT állampolgár házastársa, 21 évnél fiatalabb vagy általa eltartott gyermeke.